

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 59

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 55
1 martie 2012

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 173/2012 al Comisiei din 29 februarie 2012 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 185/2010 în ceea ce privește clarificarea și simplificarea anumitor măsuri specifice de securitate a aviației ⁽¹⁾** 1
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 174/2012 al Comisiei din 29 februarie 2012 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 9
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 175/2012 al Comisiei din 29 februarie 2012 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor aplicabile de la 1 martie 2012 11

DECIZII

2012/131/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 13 iulie 2011 privind cotizațiile în favoarea Interbev [notificată cu numărul C(2011) 4923]** 14

2012/132/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 15 februarie 2012 privind contribuția financiară din partea Uniunii la măsurile de urgență pentru combaterea gripei aviare în Germania, Italia și Țările de Jos în 2011 [notificată cu numărul C(2012) 776]** 34

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

2012/133/UE:

- ★ Decizia Băncii Centrale Europene din 27 februarie 2012 de abrogare a Deciziei BCE/2010/3 privind măsurile cu caracter temporar referitoare la eligibilitatea titlurilor de creanță tranzacționabile emise sau garantate de guvernul elen (BCE/2012/2) 36

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 173/2012 AL COMISIEI

din 29 februarie 2012

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 185/2010 în ceea ce privește clarificarea și simplificarea anumitor măsuri specifice de securitate a aviației

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind normele comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Experiența dobândită la punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 185/2010 al Comisiei din 4 martie 2010 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației ⁽²⁾ a demonstrat că este necesar să se aducă modificări minore modalităților de implementare a anumitor standarde comune de bază.
- (2) Modificările vizează clarificarea ori simplificarea anumitor măsuri specifice de securitate a aviației în vederea îmbunătățirii clarității juridice, a standardizării interpretării comune a legislației și a asigurării implementării optime a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației.

- (3) Ele se referă la implementarea unui număr limitat de măsuri legate de controlul accesului, de activitățile de supraveghere și patrulare, de controlul de securitate al pasagerilor și bagajelor de cală, de măsurile de securitate pentru mărfuri, poștă, provizii de bord și de aeroport, de formarea personalului și de echipamentele de securitate.
- (4) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 185/2010 trebuie modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru securitatea aviației civile,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 februarie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 97, 9.4.2008, p. 72.

⁽²⁾ JO L 55, 5.3.2010, p. 1.

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 185/2010 se modifică după cum urmează:

1. Punctul 1.1.3.4 se înlocuiește cu următorul text:

„1.1.3.4. Ori de câte ori persoane sau pasageri și membri ai echipajului care nu au fost supuși controlului de securitate și care sosesc din țări terțe care nu figurează în apendicele 4-B ar fi putut să aibă acces în părți critice, trebuie efectuată cât mai repede posibil o examinare de securitate a părților care ar fi putut fi contaminate, în scopul de a se asigura în mod rezonabil că acestea nu conțin articole interzise.

Se consideră că dispozițiile de la alineatul (1) sunt respectate în cazul aeronavelor supuse unei examinări de securitate.

Dispozițiile de la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care persoanele care fac obiectul punctului 1.3.2 și punctului 4.1.1.7 au avut acces la părți critice.

În ceea ce privește pasagerii și membrii echipajului care sosesc din țări terțe care nu figurează în apendicele 4-B, alineatul (1) se aplică doar părților critice care sunt utilizate de bagajele de cală deja supuse controlului de securitate și/sau de pasagerii care pleacă și au fost deja supuși controlului de securitate și care nu pleacă cu aceeași aeronavă ca respectivii pasageri și membri ai echipajului.”

2. La punctul 1.2.2.2 se adaugă următoarea teză:

„În mod alternativ, se poate acorda accesul după identificarea pozitivă prin intermediul verificării datelor biometrice.”

3. La punctul 1.2.2.4 se adaugă următoarea teză:

„În cazul utilizării identificării biometrice, verificarea trebuie să asigure că persoana care intenționează să dobândească accesul în zonele de securitate cu acces restricționat deține una dintre autorizațiile enumerate la punctul 1.2.2.2 și că această autorizație este valabilă și nu a fost invalidată.”

4. Se introduce următorul punct 1.2.6.9:

„1.2.6.9. Vehiculele care sunt utilizate numai în zona de operațiuni aeriene și care nu au permisiunea de a circula pe drumurile publice pot fi exceptate de la aplicarea punctelor 1.2.6.2-1.2.6.8, cu condiția să aibă un marcaj exterior clar care să indice faptul că sunt vehicule operaționale folosite în aeroportul respectiv.”

5. La sfârșitul punctului 1.2.7.1 litera (c) se adaugă următorul text:

„; precum și

(d) distanțele dintre terminal sau punctul de acces și aeronava cu care au sosit sau vor pleca membrii echipajului.”

6. Punctul 1.5.2 se înlocuiește cu următorul text:

„1.5.2. Frecvența și mijloacele cu care se efectuează activitățile de supraveghere și de patrulare trebuie să se bazeze pe o evaluare a riscurilor și trebuie aprobate de autoritatea competentă. Acestea trebuie să ia în considerare următoarele:

(a) mărimea aeroportului, inclusiv numărul și natura operațiunilor; precum și

(b) configurația aeroportului, în special interconexiunile dintre zonele stabilite în aeroport; precum și

(c) posibilitățile și limitările pe care le prezintă mijloacele utilizate în activitățile de supraveghere și de patrulare.

La cerere, părțile din evaluarea riscurilor care se referă la frecvența și mijloacele de supraveghere și de patrulare trebuie puse la dispoziție în scris în scopul monitorizării conformității.”

7. Punctul 4.1.3.4 se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) au fost obținute în zona de operațiuni aeriene, după punctul de control al cărților de îmbarcare, din puncte de vânzare care fac obiectul unor proceduri de securitate aprobate ca parte programului de securitate al aeroportului, cu condiția ca LAG să fie ambalate într-o pungă care are elemente de probare a integrității (STEB) și în interiorul căreia să se găsească o dovadă satisfăcătoare care să ateste achiziționarea din zona de operațiuni aeriene a respectivului aeroport în ultimele 24 de ore; sau”

(b) literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) au fost obținute într-un alt aeroport din UE, cu condiția ca LAG să fie ambalate într-o pungă care are elemente de probare a integrității, în interiorul căreia să se găsească o dovadă satisfăcătoare care să ateste achiziționarea din zona de operațiuni aeriene a respectivului aeroport în ultimele 24 de ore; sau

- (f) au fost obținute la bordul unei aeronave aparținând unui transportator aerian din UE, cu condiția ca LAG să fie ambalate într-o pungă care are elemente de probare a integrității, în interiorul căreia să se găsească o dovadă satisfăcătoare care să ateste achiziționarea la bordul respectivei aeronave în ultimele 24 de ore; sau”.

8. Punctul 5.3.3.2 se înlocuiește cu următorul text:

„5.3.3.2. Bagajele de călă care devin bagaje neînsoțite din cauza unor factori diferiți de cei menționați la punctul 5.3.2 trebuie scoase din aeronavă și supuse din nou controlului de securitate, înainte de a fi reîncărcate.”

9. Punctul 6.0.2 se înlocuiește cu următorul text:

„6.0.2. Se consideră articole interzise în expedierile de mărfuri și poștă:

- dispozitivele explozive și incendiere asamblate care nu sunt transportate în conformitate cu normele de siguranță aplicabile”.

10. Se elimină punctul 6.0.3.

11. Punctul 6.3.2.6 se înlocuiește cu următorul text:

„6.3.2.6. Documentația trebuie să fie disponibilă pentru inspecția de către autoritatea competentă în orice moment înainte de încărcarea expedierii în aeronavă și pe toată durata zborului sau timp de 24 de ore, dacă această durată este mai mare, și trebuie să conțină următoarele informații:

- (a) codul unic alfanumeric de identificare a agentului abilitat, astfel cum a fost primit de la autoritatea competentă;
- (b) un cod unic de identificare a expedierii, precum numărul scrisorii de transport aerian – *air waybill* (exemplar de casă sau original);
- (c) conținutul expedierii, cu excepția expedierilor enumerate la punctul 6.2.3 literele (d) și (e) din Decizia Comisiei C(2010) 774 final din 13 aprilie 2010 (*);
- (d) statutul de securitate al expedierii, care să menționeze:
 - «SPX», însemnând că expedierea poate fi transportată în siguranță pe aeronave de pasageri, de marfă și de poștă; sau
 - «SCO», însemnând că expedierea poate fi transportată în siguranță numai pe aeronave de marfă și de poștă; sau
 - «SHR», însemnând că expedierea poate fi transportată în siguranță pe aeronave de pasageri, de marfă și de poștă, în conformitate cu cerințele pentru nivel ridicat de risc;
- (e) motivul emiterii statutului de securitate, care să menționeze:
 - «KC», însemnând că a fost primită de la un expeditor cunoscut; sau
 - «AC», însemnând că a fost primită de la un expeditor cu cont; sau
 - mijloacele sau metoda de control de securitate utilizate; sau
 - motivele pentru care expedierea a fost exceptată de la controlul de securitate;
- (f) numele persoanei care a emis statutul de securitate sau o modalitate de identificare echivalentă, precum și data și ora emiterii;
- (g) codul unic de identificare, obținut de la autoritatea competentă, al oricărui agent abilitat care a acceptat statutul de securitate acordat unei expedierii de către un alt agent abilitat.

(*) Nepublicată.”

12. Punctul 6.3.2.7 se înlocuiește cu următorul text:

„6.3.2.7. În cazul expedierilor consolidate, cerințele de la punctele 6.3.2.5 și 6.3.2.6 vor fi considerate îndeplinite dacă:

- (a) agentul abilitat care efectuează consolidarea reține informațiile necesare în temeiul punctului 6.3.2.6 literele (a)-(g), pentru fiecare expediere individuală, pe durata zborului sau zborurilor ori timp de 24 de ore, dacă această perioadă este mai mare; precum și
- (b) documentația care însoțește expedierea consolidată include codul de identificare alfanumeric al agentului abilitat care a efectuat consolidarea, un cod unic de identificare al expedierii consolidate și statutul de securitate al acesteia.

Litera (a) nu se aplică expedierilor consolidate care sunt întotdeauna supuse controlului de securitate sau exceptate de la acesta în conformitate cu punctul 6.2.3 literele (d) și (e) din Decizia C(2010) 774 dacă agentul abilitat atribuie expedierii consolidate un cod unic de identificare și indică statutul de securitate și un singur motiv pentru care a fost emis acest statut de securitate.”

13. Punctul 6.6.1.1 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) expedierile trebuie ambalate sau sigilate de către agentul abilitat, expeditorul cunoscut sau expeditorul cu cont astfel încât să se asigure că violarea acestora ar fi vizibilă; dacă acest lucru nu este posibil, trebuie luate măsuri alternative de protecție care să asigure integritatea expedierii; și”.

14. La sfârșitul punctului 6.8.2.3 se adaugă următorul text:

„Până în iulie 2014, declarațiile privind statutul de securitate în conformitate cu punctul 6.3.2.6 litera (d) pentru mărfurile sau poșta care sosesc în UE pot fi emise de un transportator ACC3 sau de un transportator aerian care sosește dintr-o țară terță menționată în apendicele 6Fii; din iulie 2014, agenții abilitați menționați la punctul 6.8.3 pot emite de asemenea declarații privind statutul de securitate în acest caz.”

15. A șaptea liniuță din apendicele 6-A se înlocuiește cu următorul text:

„— [numele societății] se va asigura că toți membrii personalului cu atribuții în domeniu beneficiază de o pregătire în conformitate cu capitolul 11 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 și cunosc atribuțiile în materie de securitate care le revin în cadrul programului de securitate al societății; și”.

16. A doua teză de la titlul „Articole interzise” din apendicele 6-D se elimină.

17. Apendicele 6-E se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 6-E

DECLARAȚIA TRANSPORTATORULUI RUTIER DE MĂRFURI

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 300/2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și cu actele de punere în aplicare a acestuia,

confirm că, la colectarea, transportul, depozitarea și livrarea mărfurilor/poștei destinate transportului aerian cărora le-au fost aplicate măsuri de securitate [în numele *numele agentului abilitat/transportatorului aerian care aplică măsuri de securitate pentru mărfuri sau poștă/expeditorului cunoscut/expeditorului cu cont*], vor fi respectate următoarele proceduri de securitate:

- toți membrii personalului care transportă mărfurile destinate transportului aerian/poșta destinată transportului aerian vor fi beneficiați de pregătire generală de conștientizare în materie de securitate, în conformitate cu punctul 11.2.7 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010;
- se va verifica integritatea tuturor membrilor personalului care sunt recrutați și au acces la mărfurile destinate transportului aerian/poșta destinată transportului aerian. Această verificare trebuie să includă cel puțin o verificare a identității (dacă este posibil cu ajutorul unei cărți de identitate, al unui permis de conducere sau pașaport cu fotografie) și o verificare a CV-ului și/sau a recomandărilor furnizate;
- compartimentele de mărfuri ale vehiculelor vor fi sigilate sau încuiate. Vehiculele cu prelată vor fi securizate cu corzi TIR. Zonele de încărcare ale camioanelor cu platformă plată vor fi ținute sub observație atunci când se transportă mărfuri destinate transportului aerian;
- imediat înainte de încărcare, compartimentul de mărfuri va fi examinat, iar integritatea acestei examinări se va păstra până la finalizarea operațiunii de încărcare;
- fiecare șofer va avea asupra sa cartea de identitate, pașaportul, permisul de conducere sau un alt document conținând fotografia sa, eliberat sau recunoscut de autoritățile naționale;
- șoferii nu vor face opriri neprevăzute între punctul de colectare și cel de livrare. În cazul în care acest lucru este inevitabil, șoferul va verifica, la întoarcere, securitatea încărcăturii și integritatea încuietorilor și/sau a sigiliilor. Dacă descoperă orice urmă de intervenție, șoferul își va notifica superiorul, iar mărfurile destinate transportului aerian/poșta destinată transportului aerian nu vor fi livrate fără notificare la livrare;
- transportul nu se va subcontracta unui terț decât în cazul în care și respectivul terț a semnat un contract de transportator rutier de mărfuri cu [aceleși nume menționat anterior al agentului abilitat/expeditorului cunoscut/expeditorului cu cont sau numele autorității competente care a aprobat sau certificat transportatorul rutier de mărfuri]; precum și
- nu se vor subcontracta alte servicii (de exemplu, depozitarea) către o altă parte în afara unui agent abilitat sau unei entități certificate sau aprobate și incluse pe o listă de către autoritatea competentă în vederea furnizării respectivelor servicii.

Îmi asum întreaga responsabilitate pentru cele declarate în prezenta.

Numele:

Funcția în cadrul societății:

Denumirea și adresa societății:

Data:

Semnătura:”.

18. Se adaugă punctul 8.0.4, cu următorul conținut:

„8.0.4. Lista articolelor interzise în proviziile de bord coincide cu lista din apendicele 4-C.”

19. Punctul 8.1.4.2 se înlocuiește cu următorul text:

„8.1.4.2. Pentru a fi desemnată drept furnizor cunoscut, entitatea trebuie să depună «Declarația de angajament – furnizor cunoscut de provizii de bord» care figurează în apendicele 8-B fiecărei societăți căreia îi face livrări. Această declarație trebuie semnată de reprezentantul legal.

Declarația semnată rămâne în păstrarea societății căreia furnizorul cunoscut îi livrează proviziile, ca modalitate de validare.”

20. Punctul 8.1.5 se înlocuiește cu următorul text:

„8.1.5. **Măsuri de securitate care trebuie aplicate de transportatorii aerieni, furnizorii abilitați și furnizorii cunoscuți**

8.1.5.1. Transportatorii aerieni, furnizorii abilitați și furnizorii cunoscuți de provizii de bord au următoarele obligații:

- (a) să numească o persoană responsabilă cu securitatea în cadrul societății; precum și
- (b) să se asigure că persoanele care au acces la proviziile de bord beneficiază de pregătire generală de conștientizare în materie de securitate în conformitate cu punctul 11.2.7 înainte de a li se acorda acces la aceste provizii; precum și
- (c) să nu permită accesul neautorizat la propriile spații de lucru și provizii de bord; precum și
- (d) să asigure, în mod rezonabil, că niciun articol interzis nu este disimulat în proviziile de bord; precum și
- (e) să aplice sigilii cu elemente de probare a inviolabilității tuturor vehiculelor și/sau containerelor folosite pentru transportul proviziilor de bord ori să le protejeze fizic.

Litera (e) nu se aplică în timpul transportului în zona de operațiuni aeriene.

8.1.5.2 Dacă un furnizor cunoscut utilizează pentru transportul proviziilor o altă societate care nu este furnizor cunoscut al transportatorului aerian sau al furnizorului abilitat, furnizorul cunoscut se asigură că se respectă toate măsurile de securitate prevăzute la punctul 8.1.5.1.

8.1.5.3 Măsurile de securitate care trebuie să fie aplicate de un transportator aerian și de un furnizor abilitat fac de asemenea obiectul dispozițiilor suplimentare prevăzute într-o decizie separată a Comisiei.”

21. A șaptea liniuță din apendicele 8-A se înlocuiește cu următorul text:

„— [numele societății] se va asigura că toți membrii personalului cu atribuții în domeniu beneficiază de o pregătire în conformitate cu capitolul 11 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 și cunosc atribuțiile în materie de securitate care le revin în cadrul programului de securitate al societății; și”.

22. APENDICELE 8-B se înlocuiește cu următorul text:

„**APENDICELE 8-B**

DECLARAȚIE-ANGAJAMENT

FURNIZOR CUNOSCUȚ DE PROVIZII DE BORD

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 300/2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și cu actele de punere în aplicare a acestuia,

declar că:

— [numele societății]:

- (a) va numi o persoană responsabilă cu securitatea în cadrul societății; și
- (b) se va asigura că persoanele care au acces la proviziile de bord beneficiază de pregătire generală de conștientizare în materie de securitate în conformitate cu punctul 11.2.7 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 înainte de a li se acorda acces la aceste provizii; și
- (c) nu va permite accesul neautorizat la propriile spații de lucru și provizii de bord; și
- (d) se va asigura, în mod rezonabil, că niciun articol interzis nu este disimulat în proviziile de bord; și
- (e) va aplica sigilii cu elemente de probare a inviolabilității tuturor vehiculelor și/sau containerelor folosite pentru transportul proviziilor de bord ori le va proteja fizic (această măsură nu se aplică în timpul transportului în zona de operațiuni aeriene).

Dacă se utilizează la transportul proviziilor o altă societate care nu este furnizor cunoscut al transportatorului aerian sau al furnizorului abilitat, [numele societății] se asigură că se respectă toate măsurile de securitate menționate anterior.

- în scopul asigurării conformității, [numele societății] va coopera în totalitate în cadrul tuturor inspecțiilor, după cum i se solicită, și va acorda acces la toate documentele, conform solicitărilor formulate de inspectorii;
- [numele societății] va informa [numele transportatorului aerian sau al furnizorului abilitat căruia îi furnizează provizii de bord] despre orice încălcare gravă a normelor de securitate și despre orice circumstanță care ridică suspiciuni cu privire la proviziile de bord, în special despre orice tentativă de disimulare a unor articole interzise în provizii;
- [numele societății] se va asigura că toți membrii personalului cu atribuții în domeniu beneficiază de o pregătire în conformitate cu capitolul 11 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 și cunosc atribuțiile în materie de securitate care le revin; și
- [numele societății] va informa [numele transportatorului aerian sau al furnizorului abilitat căruia îi furnizează provizii de bord] în cazul în care:
 - (a) își încetează activitatea; sau
 - (b) nu mai poate îndeplini cerințele legislației UE în materie.

Îmi asum întreaga responsabilitate pentru cele declarate în prezenta.

Reprezentantul legal:

Numele:

Data:

Semnătura:".

23. Se adaugă punctul 9.0.4, cu următorul conținut:

„9.0.4 Lista articolelor interzise în proviziile de aeroport coincide cu lista din apendicele 4-C.”

24. Punctul 9.1.1.1 se înlocuiește cu următorul text:

„9.1.1.1. Proviziile de aeroport trebuie supuse controlului de securitate înainte de a se permite introducerea lor în zonele de securitate cu acces restricționat, cu excepția cazului în care:

- (a) proviziilor li s-au aplicat măsurile de securitate necesare de către un operator aeroportuar care le livrează la propriul aeroport, respectivele provizii fiind protejate de orice intervenție neautorizată din momentul aplicării acestor măsuri până la livrarea în zona de securitate cu acces restricționat; sau
- (b) proviziilor le-au fost aplicate măsurile de securitate necesare de către un furnizor cunoscut și proviziile au fost protejate de orice intervenție neautorizată din momentul aplicării acestor măsuri până la livrarea în zona de securitate cu acces restricționat.”

25. Punctul 9.1.3.2 se înlocuiește cu următorul text:

„9.1.3.2. Pentru a fi desemnată drept furnizor cunoscut, entitatea trebuie să transmită operatorului aeroportuar «Declarația-angajament – furnizor cunoscut de provizii de aeroport» astfel cum este prezentată în apendicele 9-A. Această declarație trebuie semnată de reprezentantul legal.

Declarația semnată trebuie să rămână în păstrarea operatorului aeroportuar ca modalitate de validare.”

26. Punctul 9.1.4 se înlocuiește cu următorul text:

„9.1.4. **Măsuri de securitate care trebuie aplicate de un furnizor cunoscut sau de un operator aeroportuar**

Un furnizor cunoscut de provizii de aeroport sau un operator aeroportuar care livrează provizii de aeroport în zona de securitate cu acces restricționat are următoarele obligații:

- (a) va numi o persoană responsabilă cu securitatea în cadrul societății; precum și
- (b) se va asigura că persoanele care au acces la proviziile de aeroport beneficiază de pregătire generală de conștientizare în materie de securitate în conformitate cu punctul 11.2.7 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 înainte de a li se permite accesul la aceste provizii; și

- (c) nu va permite accesul neautorizat la propriile spații de lucru și provizii de aeroport; și
- (d) se va asigura, în mod rezonabil, că niciun articol interzis nu este disimulat în proviziile de aeroport; și
- (e) va aplica sigilii cu elemente de probare a inviolabilității tuturor vehiculelor și/sau containerelor folosite pentru transportul proviziilor de aeroport ori le va proteja fizic (această măsură nu se aplică în timpul transportului în zona de operațiuni aeriene).

Litera (e) nu se aplică în timpul transportului în zona de operațiuni aeriene.

Dacă un furnizor cunoscut utilizează pentru transportul proviziilor la aeroport o altă societate care nu este furnizor cunoscut al operatorului aeroportuar, furnizorul cunoscut se asigură că se respectă toate măsurile de securitate prevăzute la prezentul punct.”

27. Apendicele 9-A se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 9-A

DECLARAȚIE-ANGAJAMENT

FURNIZOR CUNOSCUT DE PROVIZII DE AEROPORT

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 300/2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și cu actele de punere în aplicare a acestuia,

declar că:

— [numele societății] se obligă:

- (a) să numească o persoană responsabilă cu securitatea în cadrul societății; precum și
- (b) să se asigure că persoanele care au acces la proviziile de aeroport beneficiază de pregătire generală de conștientizare în materie de securitate în conformitate cu punctul 11.2.7 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 înainte de a li se permite accesul la aceste provizii; precum și
- (c) să nu permită accesul neautorizat la propriile spații de lucru și provizii de aeroport; precum și
- (d) să asigure, în mod rezonabil, că niciun articol interzis nu este disimulat în proviziile de aeroport; precum și
- (e) să aplice sigilii cu elemente de probare a inviolabilității tuturor vehiculelor și/sau containerelor folosite pentru transportul proviziilor de aeroport ori să le protejeze fizic (prezenta literă nu se aplică în timpul transportului în zona de operațiuni aeriene).

Dacă se utilizează la transportul proviziilor o altă societate care nu este furnizor cunoscut al operatorului aeroportuar, [numele societății] se asigură că se respectă toate măsurile de securitate menționate anterior.

- în scopul asigurării conformității, [numele societății] va coopera în totalitate în cadrul tuturor inspecțiilor, după cum i se solicită, și va acorda acces la toate documentele, conform solicitărilor formulate de inspectorii;
- [numele societății] va informa [numele operatorului aeroportuar] despre orice încălcare gravă a normelor de securitate și despre orice circumstanță care ridică suspiciuni cu privire la proviziile de aeroport, în special despre orice tentativă de disimulare a unor articole interzise în provizii;
- [numele societății] se va asigura că toți membrii personalului cu atribuții în domeniu beneficiază de o pregătire în conformitate cu capitolul 11 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 185/2010 și cunosc atribuțiile în materie de securitate care le revin în cadrul programului de securitate al societății; și
- [numele societății] va informa [numele operatorului aeroportuar] în cazul în care:
 - (a) își încetează activitatea; sau
 - (b) nu mai poate îndeplini cerințele legislației UE în materie.

Îmi asum întreaga responsabilitate pentru cele declarate în prezenta.

Reprezentantul legal:

Numele:

Data:

Semnătura:”.

28. Se adaugă punctul 11.2.7, cu următorul conținut:

„11.2.7. Pregătirea persoanelor care necesită conștientizare în materie de securitate generală

Pregătirea al cărei scop este conștientizarea în materie de securitate generală trebuie să aibă ca rezultat dobândirea următoarelor competențe:

- (a) cunoașterea actelor precedente de intervenție ilicită în domeniul aviației civile, a actelor teroriste și a amenințărilor actuale;

- (b) conștientizarea cu privire la cerințele legale aplicabile;
- (c) cunoașterea obiectivelor și a organizării din domeniul securității aviației în mediul lor de lucru, inclusiv a obligațiilor și responsabilităților persoanelor care aplică măsuri de securitate;
- (d) cunoașterea procedurilor de raportare; precum și
- (e) capacitatea de a reacționa în mod corespunzător în cazul unor incidente de securitate.

Persoanele care urmează pregătirea de conștientizare în materie de securitate generală trebuie să demonstreze că înțeleg toate subiectele menționate la prezentul punct înainte de a-și exercita atribuțiile.”

29. Punctul 11.4.2 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru competențele dobândite în cadrul pregătirii inițiale de bază, specifice și de conștientizare în materie de securitate, cel puțin o dată la cinci ani sau, în cazul în care respectivele competențe nu au fost exercitate timp de peste șase luni, înainte de reluarea sarcinilor de securitate; și”.

30. Punctul 12.7.2.2 se înlocuiește cu următorul text:

„12.7.2.2. Toate echipamentele utilizate la controlul de securitate al lichidelor, aerosolilor și gelurilor (LAG) trebuie să corespundă standardului 1.

Standardul 1 expiră la 29 aprilie 2016.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 174/2012 AL COMISIEI**din 29 februarie 2012****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 februarie 2012.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	IL	60,4
	JO	77,3
	MA	79,1
	TN	97,3
	TR	127,1
	ZZ	88,2
0707 00 05	JO	134,1
	TR	112,5
	ZZ	123,3
0709 91 00	EG	88,4
	MA	82,2
	ZZ	85,3
0709 93 10	MA	60,5
	TR	100,2
	ZZ	80,4
0805 10 20	EG	53,0
	IL	73,9
	MA	49,6
	TN	52,0
	TR	74,6
	ZZ	60,6
0805 50 10	EG	42,9
	TR	51,7
	ZZ	47,3
0808 10 80	CA	122,9
	CL	98,4
	CN	86,4
	MK	28,7
	US	147,6
	ZZ	96,8
0808 30 90	AR	84,7
	CL	114,0
	CN	66,8
	US	99,0
	ZA	106,0
	ZZ	94,1

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 175/2012 AL COMISIEI**din 29 februarie 2012****de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor aplicabile de la 1 martie 2012**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei din 20 iulie 2010 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește taxele de import în sectorul cerealelor (2), în special articolul 2 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 stipulează că, pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (grâu comun, destinat însămânțării), ex 1001 99 00 (grâu comun de calitate superioară, cu excepția grâului destinat însămânțării), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 și 1007 90 00, taxa de import este egală cu prețul de intervenție valabil pentru astfel de produse la data importării, majorat cu 55 % și diminuat cu prețul de import CIF aplicabil expedierii în cauză. Cu toate acestea, taxa respectivă nu poate depăși nivelul taxelor din Tariful vamal comun.
- (2) Articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că, pentru calcularea taxei de import menționate la alineatul (1) din articolul respectiv, se stabilesc periodic prețuri de import CIF reprezentative pentru produsele în cauză.

(3) În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010, prețul care trebuie utilizat pentru calcularea taxei de import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (grâu comun, destinat însămânțării), ex 1001 99 00 (grâu comun de calitate superioară, cu excepția grâului destinat însămânțării), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 și 1007 90 00 este prețul de import CIF reprezentativ zilnic, stabilit în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 5 din regulamentul menționat.

(4) Este necesar să se stabilească taxele de import pentru perioada începând cu 1 martie 2012, aplicabile până la stabilirea și intrarea în vigoare a unei noi taxe.

(5) Dat fiind că este necesar să se asigure aplicarea acestei măsuri cât mai curând posibil după ce au devenit disponibile datele actualizate, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Începând de la 1 martie 2012, taxele de import în sectorul cerealelor menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sunt stabilite în anexa I la prezentul regulament, pe baza elementelor menționate în anexa II.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 februarie 2012.

Pentru Comisie,
pentru președinte

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 187, 21.7.2010, p. 5.

ANEXA I

Taxe la import pentru produsele menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 aplicabile de la 1 martie 2012

Codul NC	Descrierea mărfurilor	Taxa de import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	GRÂU dur de calitate superioară	0,00
	de calitate medie	0,00
	de calitate inferioară	0,00
ex 1001 91 20	GRÂU comun, destinat însămânțării	0,00
ex 1001 99 00	GRÂU comun de calitate superioară, cu excepția grâului destinat însămânțării	0,00
1002 10 00 1002 90 00	SECARĂ	0,00
1005 10 90	PORUMB destinat însămânțării, cu excepția porumbului hibrid	0,00
1005 90 00	PORUMB, cu excepția porumbului destinat însămânțării ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	SORG boabe, cu excepția sorgului hibrid destinat însămânțării	0,00

⁽¹⁾ Importatorul poate beneficia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010, de o reducere a taxelor de:

- 3 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Marea Mediterană (dincolo de Strâmtoarea Gibraltar) sau în Marea Neagră, în cazul în care mărfurile sosesc în Uniune prin Oceanul Atlantic sau prin Canalul Suez;
- 2 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Danemarca, în Estonia, în Irlanda, în Letonia, în Lituania, în Polonia, în Finlanda, în Suedia, în Regatul Unit sau pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice, în cazul în care mărfurile sosesc în Uniune prin Oceanul Atlantic.

⁽²⁾ Importatorul poate beneficia de o reducere forfetară de 24 EUR pe tonă atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 642/2010.

ANEXA II

Elemente pentru calcularea taxelor prevăzute în anexa I

15.2.2012-28.2.2012

1. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010:

(EUR/t)

	Grâu comun ⁽¹⁾	Porumb	Grâu dur, calitate superioară	Grâu dur, calitate medie ⁽²⁾	Grâu dur, calitate inferioară ⁽³⁾
Bursa	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Cotația	237,97	189,88	—	—	—
Prețul FOB USA	—	—	302,13	292,13	272,13
Primă pentru Golf	85,15	18,51	—	—	—
Primă pentru Marile Lacuri	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Primă negativă de 14 EUR/t încorporată [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].⁽²⁾ Primă negativă de 10 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].⁽³⁾ Primă negativă de 30 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].

2. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010:

Costuri de navlu: Golful Mexic–Rotterdam: 15,68 EUR/t

Costuri de navlu: Marile Lacuri–Rotterdam: — EUR/t

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 13 iulie 2011

privind cotizațiile în favoarea Interbev

[notificată cu numărul C(2011) 4923]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(2012/131/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ⁽¹⁾,

după ce părțile interesate au fost invitate să-și prezinte observațiile în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) primul paragraf din TFUE și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

- (1) Ca urmare a unor informații primite cu privire la măsura în cauză, Comisia Europeană a adresat autorităților franceze întrebări în legătură cu aceasta prin scrisoarea din 2 octombrie 2001. Reprezentanța Permanentă a Franței pe lângă Uniunea Europeană a răspuns Comisiei prin scrisoarea din 9 noiembrie 2001.
- (2) Având în vedere că măsura a fost pusă în aplicare fără aprobarea prealabilă a Comisiei, aceasta a fost înscrisă în registrul ajutoarelor nenotificate, cu numărul NN 39/03.
- (3) Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE privind ajutorul în cauză, prin scrisoarea nr. C(2003) 2057 final din 9 iulie 2003.
- (4) Decizia de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat celelalte state membre și părțile terțe interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutoarele în cauză. Comisia nu a primit observații din partea terților. Autoritățile franceze și-au prezentat comentariile prin scrisorile din 8 și 10 octombrie 2003, 13 septembrie și 29 noiembrie 2005.

⁽¹⁾ Începând cu 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE devin articolele 107 și, respectiv, 108 din TFUE. În ambele cazuri, dispozițiile sunt, în esență, identice. În sensul prezentei decizii, trimiterile la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie înțelese ca trimiteri la articolele 87 și, respectiv, 88 din Tratatul CE, atunci când este cazul.

⁽²⁾ Decizia C(2003) 2057 final a Comisiei din 9 iulie 2003 (JO C 189, 9.8.2003, p. 21).

- (5) La 25 februarie 2011, a fost trimisă Franței o cerere de informații suplimentare; la 29 martie 2011 a avut loc o reuniune.

- (6) Autoritățile franceze au răspuns prin scrisoarea din 24 mai 2011.

II. DESCRIEREA MĂSURII ÎN CAUZĂ

1. COTIZAȚII ÎN FAVOAREA INTERBEV

1.1. ASOCIAȚIILE INTERPROFESIONALE („IPO”) ȘI SISTEMUL DE COTIZAȚII VOLUNTARE DEVENITE OBLIGATORII

- (7) Asociațiile interprofesionale (*Interprofessions*, IPO) sunt grupări care cuprind, pe filiere, familiile profesionale cele mai reprezentative din sectorul producției agricole și, după caz, al prelucrării, comercializării și distribuției și care au fost recunoscute ca organizații interprofesionale de către autoritatea administrativă competentă. Existența, misiunile și funcționarea acestora sunt reglementate de articolele L.631-1 și următoarele din Codul rural. Pentru ca o astfel de grupare să fie recunoscută, autoritățile competente trebuie să verifice dacă sunt îndeplinite diferite criterii, în special dacă statutul acesteia este în conformitate cu legea (articolul L.632-1 din Codul rural) și dacă organizațiile constitutive ale IPO în cauză sunt reprezentative.
- (8) IPO au drept obiectiv realizarea unor acțiuni în interesul tuturor segmentelor unei filiere și pot încheia acorduri în acest scop. Astfel de acorduri și colectarea cotizațiilor voluntare destinate finanțării acțiunilor prevăzute de acordurile respective pot deveni apoi obligatorii (pot fi „extinse”), prin ordin interministerial, pentru toți actorii filierei, indiferent dacă aderă sau nu la o organizație profesională membră a IPO, cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu unele obiective enumerate în lege. Acordurile vizează în principal promovarea cunoașterii pieței, relațiile între profesioniști, calitatea și promovarea produselor. Codul rural nu permite extinderea acordurilor decât atunci când acestea vizează „un interes comun” întemeiat pe acțiuni „în conformitate cu interesul general și compatibile cu normele politicii agricole comune” (cf. articolul L.632-3 din Codul rural).

- (9) Modalitățile de colectare și de repartizare a cotizațiilor voluntare devenite obligatorii sunt stabilite individual, prin fiecare acord IPO.

1.2. ROLUL STATULUI

- (10) Deși IPO sunt persoane juridice de drept privat, iar finanțarea lor este asigurată de cotizațiile din sectorul în cauză, funcționarea sistemului de cotizații voluntare obligatorii necesită intervenția statului, în special în următoarele moduri:
- (a) în prealabil oricărei cereri de extindere, IPO trebuie să fie recunoscută de autoritățile publice și să respecte obiectivele politicii agricole naționale și ale politicii agricole comune (a se vedea considerentele 7 și 8);
- (b) odată ce au fost recunoscute, IPO pot solicita statului ca, printr-un ordin interministerial de extindere, să dispună ca acordurile lor să devină obligatorii. Astfel, fiecare operator din zona de producție respectivă devine plătitor al cotizației voluntare obligatorii percepute de o IPO reprezentativă (a se vedea considerentul 8);
- (c) în temeiul articolului L.632-8-1 din Codul rural, autoritățile competente primesc rapoarte de activitate ale fiecărei IPO și bilanțuri de aplicare ale fiecărui acord extins.

2. OBIECTIVUL AJUTORULUI

- (11) Obiectivul ajutorului în cauză constă în promovarea acțiunilor de cercetare și dezvoltare, de asistență tehnică și de promovare (publicitate) în beneficiul sectorului creșterii animalelor.

2.1. COTIZAȚIILE INSTITUITE DE INTERBEV

- (12) Două tipuri de cotizații interprofesionale, făcute obligatorii de către autoritățile publice, fac obiectul prezentei decizii. Pe de o parte, este vorba despre cotizația pe carne și organe provenind de la animalele din speciile bovine și ovine destinate consumului uman și pe animalele vii din speciile bovine și ovine expediate către țările din UE sau exportate („cotizația pe carne”) și, pe de altă parte, de cotizația în beneficiul Fondului național pentru creșterea animalelor (*Fonds National de l'Élevage*, FNE) – „cotizația FNE”.
- (13) Acordurile interprofesionale de instituire a cotizațiilor în beneficiul Interbev care constituie obiectul prezentei decizii sunt următoarele:

Cotizații pe carne		Cotizații în beneficiul Fondului național pentru creșterea animalelor (FNE)	
Acorduri IPO	Ordin de extindere	Acord IPO	Ordin de extindere
25.7.1995	18.12.1995	15.6.1994	18.12.1995
12.6.2001	19.9.2001		19.4.2001

- (14) Asociația națională interprofesională pentru creșterea animalelor și producția de carne (*Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes*, Interbev) este organizația interprofesională franceză pentru sectorul creșterii animalelor și al cărnii. Aceasta a fost fondată la 9 octombrie 1979 la inițiativa organizațiilor reprezentative ale filierei animalelor și cărnii din sectoarele creșterii bovinelor, ovinelor și cabalinelor și este recunoscută prin ordinul din 18 noiembrie 1980 ⁽³⁾. Rolul său este de a apăra și valorifica interesele comune ale creșterii animalelor și ale activităților industriale, artizanale și comerciale ale filierei. Interbev a fost recunoscută în 1980 ca organizație interprofesională pentru sectorul creșterii animalelor și al cărnii. Aceasta este compusă din treisprezece organizații profesionale naționale reprezentând diferitele meserii din sectorul economic al creșterii animalelor și al cărnii: crescători de animale, comercianți de animale vii, măcelari, angrosiști, industriași, distribuitori.

- (15) Cele două misiuni principale ale Interbev constau în încheierea de acorduri interprofesionale și comunicarea colectivă. Acestea li se adaugă programe de cercetare în sectorul cărnii. Acordurile interprofesionale semnate în cadrul asociației definesc regulile care guvernează activitatea filierei. Acordurile pot fi înaintate autorităților publice în cadrul procedurii de extindere. După promulgarea extinderii prin ordin comun al Ministerelor Agriculturii și Economiei, măsurile prevăzute de un acord interprofesional dobândesc caracter obligatoriu pentru toți operatorii filierei.

2.2. COTIZAȚIA PE CARNE

- (16) Prin acordul interprofesional din 25 iulie 1995, care a făcut obiectul unei extinderi prin ordinul din 18 decembrie 1995 ⁽⁴⁾, Interbev a instituit o cotizație pe carnea și organele destinate consumului uman provenite de la animalele din speciile bovine și ovine, precum și pe animalele vii din speciile bovine și ovine expediate către țările din UE sau exportate.

- (17) Cotizația viza trei categorii de carne și/sau de animale, stabilite după cum urmează:

- (a) Cotizația pe carnea și organele destinate consumului uman, provenite de la animalele sacrificate în Franța: fixată la 0,084 franci francezi („FRF”) ⁽⁵⁾ pe kilogram de carcasă și plătită de persoana fizică sau juridică, proprietar sau coproprietar al animalului în momentul sacrificării acestuia;

- (b) Cotizația pe carnea introdusă sau importată pentru a fi consumată în Franța: fixată la 0,042 FRF/kg și plătită de persoana fizică sau juridică, primul proprietar sau coproprietar al cărnii pe teritoriul național;

⁽³⁾ Informații extrase de pe site-ul internet www.interbev.asso.fr.

⁽⁴⁾ Jurnalul Oficial al Republicii Franceze nr. 299 din 27 decembrie 1995.

⁽⁵⁾ 1 FRF = 0,15 EUR.

- (c) Cotizația pe animalele vii din speciile bovine și ovine expediate către o țară din UE sau exportate: fixată la 7 FRF/cap de animal și plătită de persoana fizică sau juridică, ultimul proprietar sau coproprietar al animalelor pe teritoriul național.
- (18) Acordul interprofesional din 25 iulie 1995 a fost înlocuit de un alt acord interprofesional din 12 iunie 2001, care a făcut obiectul unei extinderi prin ordinul din 19 septembrie 2001 ⁽⁶⁾. Articolul 1 din ordin prevede că acordul este extins pentru o perioadă care ia sfârșit după trei ani de la data publicării ordinului respectiv, și anume la 30 septembrie 2004.
- (19) Acordul interprofesional din 12 iunie 2001 prevedea menținerea situației anterioare în ceea ce privește categoria din care fac parte carnea și/sau animalele vizate, cu creșteri ale valorii cotizației: 0,1574 FRF (0,024 EUR) pentru carnea și organele destinate consumului uman provenite de la animalele sacrificate în Franța; 0,0656 FRF (0,010 EUR) pentru carnea introdusă sau importată pentru a fi consumată în Franța; 11,15 FRF (1,7 EUR) pentru animalele vii din speciile bovine și ovine expediate către o țară din UE sau exportate.
- (20) Acordul din 12 iunie 2001 introducea, de asemenea, posibilitatea de rambursare parțială a cotizației pe carne în momentul expedierii acesteia către o țară din UE sau al exportării către țări terțe. Rata de rambursare era de 0,0656 FRF/kg (0,010 EUR).
- (21) Extinderile intervenite în 1995 și 2001 au exclus din dispozitiv cotizația pe carnea introdusă sau importată pentru a fi consumată în Franța. Prin urmare, aceste produse nu fac obiectul cotizației obligatorii pe carne.

2.3. COTIZAȚIA FNE

- (22) Prin acordul interprofesional din 15 iunie 1994, extins prin ordinul din 18 decembrie 1995 ⁽⁷⁾ și prin ordinul din 19 septembrie 2001 ⁽⁸⁾, Interbev a instituit o cotizație în beneficiul Fondului național pentru creșterea animalelor (FNE). Acest ultim ordin prevede că acordul este extins pentru o perioadă care ia sfârșit după trei ani de la data publicării ordinului respectiv, și anume la 30 septembrie 2004.
- (23) Acest fond profesional, gestionat în cadrul Confederației naționale a sectorului creșterii animalelor (*Confédération Nationale de l'Élevage*, CNE), a fost creat pentru a răspunde următoarelor două obiective majore: pe de o parte, de a promova restructurarea organizațiilor de servicii și a favoriza adaptarea acestora la nevoile viitoare ale crescătorilor de animale, din ce în ce mai puțini numeroși și confrunțați cu politicile comunitare de limitare a producțiilor; și, pe de altă parte, de a contribui la dezvoltarea continuă a instrumentelor

colective destinate progresului genetic și cercetării aplicate, care vor rămâne, în viitor, factorii cheie ai competitivității în sectorul creșterii animalelor.

- (24) O cotizație destinată finanțării acestui fond este percepută de la persoanele fizice sau juridice, proprietare sau coproprietare ale animalelor din speciile bovine și ovine sacrificate în Franța. Conform ultimelor date comunicate de autoritățile franceze, cotizația era fixată la 0,02 FRF/kg (0,003 EUR) greutate netă a carcasei de carne obținută după sacrificare (sau 7 FRF/cap de animal pentru bovinele mari, 2,40 FRF/cap de animal pentru viței și 0,36 FRF/cap de animal pentru ovine – 1,05 EUR, 0,36 EUR și, respectiv, 0,054 EUR).
- (25) Potrivit autorităților franceze, veniturile din această cotizație sunt utilizate pentru ameliorarea genetică, sistemul informatic genetic, biotehnologie și studii economice.
- 2.4. ACȚIUNILE FINANȚATE DIN COTIZAȚII
- (26) Resursele Interbev care provin din cotizațiile pe carne sunt utilizate în trei tipuri de acțiuni, în special:
- (a) comunicare și promovare în beneficiul sectorului;
- (b) asistență tehnică;
- (c) cercetare și experimentare.
- (27) În ceea ce privește comunicarea și promovarea, este vorba în special despre finanțarea campaniilor pe diverse teme legate de produsele din carne de calitate, inclusiv a campaniilor generice la televiziune și radio în favoarea cărnii de vită, precum și a acțiunilor care vizează relațiile publice. De asemenea, sunt finanțate acțiuni de promovare pe piețele externe, inclusiv de participare la saloane profesionale și de promovare.

- (28) Acțiunile vizând asistența tehnică sunt legate în special de certificarea și calificarea fermelor, în special în scopul de a face față constrângerilor cu care sunt confrunțați operatorii implicați în astfel de demersuri. De asemenea, Interbev elaborează caiete de sarcini colective în beneficiul filierelor, participă la difuzarea și la punerea în aplicare a cartei bunelor practici de creștere a animalelor și a codului de bune practici în domeniul prelucrării cărnii și, în sfârșit, participă la clarificarea tranzațiilor de-a lungul întregii filiere.
- (29) Acțiunile vizând cercetarea și experimentarea sunt cele mai adaptate necesităților filierei, axându-se, în special, pe siguranța alimentară, managementul calității și bunăstarea animalelor.
- (30) Resursele Interbev care provin din cotizațiile FNE sunt utilizate pentru următoarele acțiuni:

- (a) acțiuni colective vizând ameliorarea genetică;

⁽⁶⁾ Jurnalul Oficial al Republicii Franceze nr. 227 din 30 septembrie 2001.

⁽⁷⁾ Jurnalul Oficial al Republicii Franceze nr. 299 din 24 decembrie 1995.

⁽⁸⁾ Jurnalul Oficial al Republicii Franceze nr. 227 din 30 septembrie 2001.

- (b) sistem informatizat de gestiune a sistemelor informatice ale fermelor;
- (c) lucrări de cercetare aplicată;
- (d) studii economice;
- (e) acțiuni diverse.

3. DURATA MĂSURII ÎN CAUZĂ

- (31) Prezenta decizie se referă la perioada 1996-2004, anul de expirare a ultimului acord interprofesional care face obiectul prezentei proceduri.

4. BENEFICIARI

- (32) Beneficiarii măsurii de ajutor în cauză sunt crescătorii de animale din speciile bovine și ovine.
- (33) Principalii destinatari finali ai măsurii de ajutor în cauză sunt producătorii, prelucrătorii și distribuitorii de produse agricole. Se prevede că unele dintre activități pot fi întreprinse în numele acestora din urmă de întreprinderi private.
- (34) Prezenta decizie nu aduce atingere poziției Comisiei în ceea ce privește compatibilitatea procedurii de selecție a furnizorilor de servicii cărora le este încredințată realizarea activităților Interbev cu normele privind achizițiile publice.

5. MOTIVE CARE AU CONDUS LA ÎNȚIEREA PROCEDURII ⁽⁹⁾

- (35) Mai întâi, în ceea ce privește natura cotizațiilor în speță, Comisia a subliniat că guvernul francez a hotărât ca acestea să devină obligatorii în cadrul unei proceduri de extindere a acordurilor interprofesionale. Extinderea acordurilor a fost făcută prin adoptarea unui ordin publicat în Jurnalul Oficial al Republicii Franceze (*Journal officiel de la République française*). Rezultă că aceste cotizații au necesitat un act de autoritate publică pentru a-și produce pe deplin efectul. Din acest motiv, în momentul inițierii procedurii de investigare, Comisia a considerat că era vorba, în speță, despre taxe parafiscale, reprezentând resurse publice, și că ajutoarele respective erau ilegale deoarece nu erau notificate.
- (36) În conformitate cu punctul 194 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 ⁽¹⁰⁾ (denumite în continuare „orientările agricole”), orice ajutor ilegal trebuie să fie evaluat conform normelor și orientărilor în vigoare la momentul

în care ajutorul este acordat. Orientările agricole se aplică începând cu 1 ianuarie 2007. Orientările precedente, și anume Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol (2000-2006) ⁽¹¹⁾, se aplicau de la 1 ianuarie 2000. Prin urmare, orice ajutor acordat după această dată trebuie evaluat prin prisma orientărilor din 2000. În schimb, orice ajutor acordat înaintea acestei date trebuie apreciat prin prisma dispozițiilor și a practicilor aplicabile înainte de 1 ianuarie 2000. Ajutoarele în cauză au fost acordate din 1996.

- (37) Fiind vorba de ajutoare de stat finanțate prin intermediul unei taxe parafiscale, acțiunile finanțate din ajutoare, ca și finanțarea ajutoarelor în sine, trebuie să fie investigate de către Comisie.

5.1. AJUTOARELE

5.1.1. Acțiunile de promovare

- (38) Comisia a amintit că compatibilitatea ajutoarelor acordate înainte de 1 ianuarie 2002 trebuia verificată prin prisma Cadrelui privind ajutoarele naționale acordate publicității produselor agricole și anumitor produse neincluse în anexa II la Tratatul CEE ⁽¹²⁾, iar compatibilitatea ajutoarelor acordate după această dată, prin prisma Orientărilor privind ajutoarele de stat acordate publicității produselor menționate în anexa I la Tratatul CE și anumitor produse neincluse în anexa I ⁽¹³⁾. În esență, cele două texte au în comun aceleași principii, prevăzând în special criterii negative și pozitive care trebuie să fie respectate. În ceea ce privește plafonarea ajutoarelor, aceste acțiuni trebuie să fie finanțate de sector în procent de minim 50 % din costuri. În speță, măsurile au fost în totalitate finanțate prin taxe parafiscale, iar eforturile financiare ale profesioniștilor ating, prin definiție, acest nivel. Prin urmare, în faza inițierii procedurii de investigare, Comisia a considerat că toate condițiile impuse erau respectate.

5.1.2. Acțiunile vizând asistența tehnică

- (39) Comisia a amintit că compatibilitatea ajutoarelor acordate înainte de 1 ianuarie 2000 trebuia verificată prin prisma practicii Comisiei inspirate de propunerea de măsuri utile în ceea ce privește ajutoarele acordate de statele membre în sectorul creșterii animalelor și al produselor de origine animală ⁽¹⁴⁾, iar compatibilitatea ajutoarelor acordate după această dată trebuia verificată prin prisma orientărilor agricole. Practica Comisiei aplicabilă înainte de 2000 și orientările agricole au în comun, în esență, aceleași principii. Astfel, ajutoarele acordate în proporție de 100 % din cheltuielile eligibile sunt autorizate pentru acest tip de acțiuni. În plus, ajutoarele trebuie să fie accesibile tuturor profesioniștilor potențial interesați. Prin urmare, în faza inițierii procedurii de investigare, Comisia a considerat că toate condițiile impuse erau respectate.

⁽⁹⁾ Pentru o imagine completă a deciziei, a se vedea Decizia C(2003) 2057 final a Comisiei din 9 iulie 2003, menționată în nota de subsol 2.

⁽¹⁰⁾ JO C 319, 27.12.2006, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO C 28, 1.2.2000, p. 2.

⁽¹²⁾ JO C 302, 12.11.1987, 6.

⁽¹³⁾ JO C 252, 12.9.2001, p. 5.

⁽¹⁴⁾ Scrisoarea Comisiei către statele membre nr. S/75/29416 din 19 septembrie 1975.

5.1.3. Acțiunile vizând cercetarea și experimentarea

- (40) Comisia a amintit că compatibilitatea acestor ajutoare trebuia verificată prin prisma Cadrului comunitar privind ajutoarele de stat pentru cercetare și dezvoltare⁽¹⁵⁾ și a Comunicării Comisiei privind modificarea cadrului menționat⁽¹⁶⁾. Astfel, este compatibil cu piața internă un ajutor cu intensitatea de până la 100 %, numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele patru condiții: ajutorul prezintă un interes general pentru sector; informația este publicată în ziare adecvate; rezultatele activităților sunt furnizate în mod echitabil, atât în ceea ce privește costul, cât și timpul; ajutorul corespunde criteriilor comerciale internaționale pe care UE s-a angajat să le respecte. Prin urmare, în faza inițierii procedurii de investigare, Comisia a considerat că toate condițiile impuse erau respectate.

5.1.4. Acțiunile finanțate din cotizația FNE

- (41) Comisia și-a exprimat rezervele cu privire la natura precisă a acțiunilor finanțate din cotizația FNE, al cărei scop era de a promova restructurarea organizațiilor de servicii și de a favoriza adaptarea acestora la nevoile viitoare ale crescătorilor de animale, precum și de a contribui la dezvoltarea continuă a instrumentelor colective destinate progresului genetic și cercetării aplicate. Potrivit autorităților franceze, veniturile din această cotizație ar fi fost utilizate pentru ameliorarea genetică, sistemul informatic genetic, biotehnologie și studii economice. Aceste informații erau insuficiente pentru a permite Comisiei să constate compatibilitatea acțiunilor cu eventualele dispoziții comunitare în vigoare. Prin urmare, în faza inițierii procedurii de investigare, Comisia nu era în măsură să hotărască dacă acțiunile finanțate din cotizația FNE erau compatibile cu Tratatul CE⁽¹⁷⁾.

5.2. FINANȚAREA AJUTOARELOR

5.2.1. Cotizația pe carne

- (42) De la 1 ianuarie 1996, cotizația are ca obiect, printre altele, animalele vii din speciile bovine și ovine expediate către alte state membre, precum și produsele din carne de vită și de oaie expediate către alte state membre, deși, pentru acestea din urmă, a fost introdusă o rambursare parțială a cotizației în 2001. Conform unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”)⁽¹⁸⁾, se consideră că o taxă constituie o încălcare a interdicției de discriminare prevăzută la articolul 110 din TFUE dacă avantajele pe care le presupune utilizarea veniturilor obținute din această taxă sunt în special în beneficiul acelor dintre produsele naționale supuse impunerii care sunt prelucrate

sau comercializate pe piața națională, compensând parțial sarcina suportată de acestea și defavorizând astfel produsele naționale exportate.

- (43) În faza procedurii de investigare, Comisia a considerat că veniturile provenite din taxa pe produse și pe animalele vii expediate către alte state membre, destinată finanțării acțiunilor vizând promovarea, asistența tehnică, precum și cercetarea și experimentarea întreprinse de Interbev, puteau constitui o finanțare a ajutorului incompatibilă cu piața internă în conformitate cu tratatul, în special cu articolul 107, și, în consecință, că ajutoarele de stat astfel finanțate ar fi fost incompatibile cu tratatul menționat. Într-adevăr, taxa putea defavoriza creșterea animalelor în vederea exportării lor către alte state membre, deoarece utilizarea veniturilor era, prin natura sa, susceptibilă a favoriza producția națională comercializată în Franța în detrimentul producției naționale exportate, iar nivelul taxei nu ținea cont de profiturile diferite aduse de produsele naționale în urma comercializării acestora în Franța sau în afara Franței.

5.2.2. Cotizația FNE

- (44) Pe baza informațiilor disponibile la momentul inițierii procedurii de investigare, Comisia nu dispunea, în faza procedurii de investigare, de elemente care să indice că această cotizație afectase importurile sau expedierea de animale către alte state membre.

6. COMPATIBILITATEA COTIZAȚIILOR VOLUNTARE OBLIGATORII CU SISTEMUL ORGANIZĂRII COMUNE A PIEȚELOR

- (45) În ceea ce privește problema compatibilității cotizațiilor voluntare obligatorii cu sistemul organizării comune a piețelor (denumit în continuare „OCP”) în contextul hotărârii din 22 mai 2003 Freskot⁽¹⁹⁾, Comisia considera că, în speță, cotizațiile voluntare obligatorii nu interferau, direct sau indirect, cu prețurile produselor finale în cauză, deoarece cotizațiile nu influențează prețul produselor, acesta fiind determinat de piața liberă. Astfel, sarcina aplicată producției de carne și creșterii animalelor este neutralizată de avantajul pe care îl constituie activitățile finanțate. În consecință, se poate considera că efectele cotizațiilor colectate asupra prețului sunt foarte limitate sau inexistente.

III. COMENTARIILE FRANȚEI

- (46) Prin scrisorile din 8 și 10 octombrie 2003, autoritățile franceze și-au prezentat observațiile referitoare la decizia Comisiei de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE cu privire la măsura în cauză.
- (47) Prin scrisorile din 13 septembrie și 29 noiembrie 2005, autoritățile franceze au prezentat observații suplimentare ca răspuns la cererile de informații suplimentare trimise de către Comisie.

⁽¹⁵⁾ JO C 45, 17.2.1996, p. 5.

⁽¹⁶⁾ JO C 48, 13.2.1998, p. 2.

⁽¹⁷⁾ Franța a trimis informații după inițierea procedurii oficiale de investigare, astfel cum se arată în secțiunea III („Comentariile Franței”).

⁽¹⁸⁾ Hotărârea din 23 aprilie 2002, cauza C-234/99, Nygard, Rec., 2002, p. I-3657.

⁽¹⁹⁾ Rec., 2003, p. I-5263.

- (48) În urma cererii de informații suplimentare trimisă de Comisie la 25 februarie 2011 și a reuniunii din 29 martie 2011, autoritățile franceze au prezentat observații suplimentare prin scrisoarea din 24 mai 2011.
- (49) Autoritățile franceze iau notă de aprecierea Comisiei potrivit căreia resursele care provin din astfel de cotizații interprofesionale, devenite obligatorii, sunt asimilabile unor taxe parafiscale care pot genera denaturări ale concurenței pe piața internă. De asemenea, autoritățile franceze iau notă de faptul că măsurile ar fi trebuit notificate. Acestea au semnalat apoi următoarele:
1. DOMENIUL DE APLICARE A INVESTIGAȚIEI COMISIEI, POTRIVIT AUTORITĂȚILOR FRANCEZE
- (50) În ceea ce privește cotizațiile percepute prin aplicarea acordurilor interprofesionale din 15 iunie 1994 în beneficiul fondului pentru creșterea animalelor și din 18 decembrie 1995 în beneficiul Interbev, autoritățile franceze considerau că Comisia a început investigarea prin scrisorile din 16 ianuarie 1995 (ajutorul NN 34/95) și din 18 martie 1996 și a încheiat-o prin scrisoarea (SG (96) D/6396) din 15 iulie 1996, concludând că „măsurile în cauză intră exclusiv în domeniul de aplicare a Regulamentului CEE nr. 2328/91 al Consiliului și trebuie să facă obiectul unei investigații în temeiul regulamentului menționat. Într-adevăr, articolul 35 alineatul (2) din regulament exclude aplicarea articolelor 92 și 93 din tratat”.
- (51) Drept răspuns Comisiei, care susținea că în momentul respectiv nu s-a pronunțat asupra celorlalte acțiuni întreprinse de Interbev (deoarece dosarul NN 34/95 nu se referea decât la investiții care vizau restructurarea fermelor de bovine care alăptează), autoritățile franceze au afirmat că, în răspunsul la o scrisoare a Comisiei din 18 martie 1996, se exprimaseră în termenii următori: „fondul național pentru creșterea animalelor este destinat, efectiv, [...] ameliorării selecției în sectorul creșterii animalelor și susținerii cercetării, în special celei genetice. [...]” (scrisoarea din 13 septembrie 2005).
- (52) Prin urmare, autoritățile franceze estimează că Comisia era perfect informată cu privire la existența unor acțiuni vizând comunicarea, promovarea, cercetarea și experimentarea finanțate de Interbev și ar fi putut, în cadrul acestui dosar, să adreseze autorităților franceze cereri de informații suplimentare. Având în vedere faptul că Comisia nu a avut nicio reacție în urma acestei comunicări, acestea au tras concluzia că informațiile comunicate au fost considerate satisfăcătoare de către Comisie.
- (53) Într-un răspuns ulterior către Comisie, care susținea că s-a trimis o cerere de informații suplimentare (30 mai 1996) la scrisoarea menționată mai sus, autoritățile franceze, pe de o parte, au afirmat că nu au primit niciodată vreo cerere de informații suplimentare și, pe de altă parte, că acestea considerau că lipsa de acțiune a Comisiei între 30 mai 1996 și 2 octombrie 2001 constituia o acceptare implicită a compatibilității acțiunilor pe care aceasta le luase la cunoștință.
- (54) În plus, autoritățile franceze afirmă că Comisia era informată cu privire la acțiunile de comunicare întreprinse de Interbev în cadrul dosarului C 18/95 privind acțiuni în beneficiul filierei ovine.
- (55) În consecință, având în vedere faptul că, de atunci, Comisia nu a continuat investigarea acordurilor respective, autoritățile franceze estimează că au considerat în mod legitim că Comisia nu se opune aplicării acestora.
- (56) În aceste condiții, autoritățile franceze considerau că procedura viza exclusiv acordul interprofesional din 12 iunie 2001.
- (57) În cele din urmă, prin scrisoarea din 24 mai 2011 și cu ocazia reuniunii din 29 martie 2011, autoritățile franceze au transmis Comisiei datele privind întreaga perioadă vizată.
2. MOTIVUL CARE JUSTIFICĂ NENOTIFICAREA AJUTORULUI, POTRIVIT AUTORITĂȚILOR FRANCEZE
- (58) În ceea ce privește acțiunile întreprinse pe baza resurselor care provin din cotizațiile percepute prin aplicarea noilor acorduri interprofesionale datând din 12 iunie 2001, în beneficiul Interbev și al FNE, autorităților franceze nu li s-a părut necesar să le notifice deoarece acestea sunt finanțate numai din resurse private percepute în cadrul filierei în cauză.
3. ACȚIUNILE ÎNTREPRINSE DE INTERBEV
- (59) În ceea ce privește acțiunile întreprinse de Interbev, autoritățile franceze iau notă de faptul că, în urma analizării informațiilor pe care le-au acestea furnizat prin scrisoarea din 9 noiembrie 2001, Comisia le consideră compatibile cu Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol (2000-2006) și cu Orientările comunitare privind ajutoarele de stat acordate publicității produselor agricole și anumitor produse neincluse în anexa I. Autoritățile franceze confirmă faptul că, în perioada vizată de prezenta decizie, Interbev a finanțat astfel de acțiuni de publicitate, asistență tehnică, cercetare și experimentare, în aceleași condiții cu cele expuse anterior, în scrisoarea din 9 noiembrie 2001.
4. ACȚIUNILE VIZÂND CERCETAREA ȘI ASISTENȚA TEHNICĂ ÎNTREPRINSE PRIN FNE
- (60) În ceea ce privește FNE, prin scrisoarea de răspuns la decizia de inițiere a procedurii (8 și 10 octombrie 2003), autoritățile franceze au furnizat următoarele explicații.
- (61) Acțiunile derulate pe baza resurselor FNE sunt acțiuni vizând asistența tehnică și cercetarea aplicată. Autoritățile franceze au confirmat că acestea sunt concepute în conformitate cu punctele 14 și 17 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol (2000-2006).
- (62) Mai întâi, se precizează că resursele colectate de FNE au fost folosite pentru următoarele acțiuni:
- (a) acțiuni colective vizând ameliorarea genetică;

- (b) sistem informatizat de gestiune și sistem informatic al fermelor;
- (c) lucrări de cercetare aplicată;
- (d) studii economice;
- (e) acțiuni diverse.

4.1. DOMENIUL GENETIC

- (63) În domeniul genetic, participarea FNE este strict limitată la sprijinirea anumitor acțiuni colective desfășurate în cadrul Dispozitivului Național de Ameliorare Genetică și definite de Comisia Națională de Ameliorare Genetică (CNAG), care grupează reprezentanți ai statului, ai profesioanelor, ai sectorului cercetării și ai învățământului.
- (64) Finanțările acordate de FNE sunt destinate în principal sprijinirii acțiunilor departamentului genetic al Institutului de Creștere a Animalelor, a cărui misiune este în principal: sprijinirea organizațiilor locale care contribuie la progresul genetic al rumegătoarelor; elaborarea, menținerea și actualizarea caietelor de sarcini care definesc procedurile pe teren; controlul procedurilor de valorificare și de înregistrare în lanțurile informatice colective a datelor necesare pentru evaluarea genetică a animalelor reproducătoare; adaptarea procedurilor de indexare în parteneriat cu INRA (*L'Institut national de la recherche agronomique* – Institutul Național de Cercetare Agronomică), punerea în aplicare a procedurilor de schimb de date pe plan internațional și difuzarea îndrumărilor oficiale în Franța.

4.2. MODERNIZAREA ȘI DEZVOLTAREA SISTEMELOR INFORMATICE PENTRU SECTORUL CREȘTERII ANIMALELOR

- (65) În temeiul acțiunii sale de modernizare și dezvoltare a sistemelor informatice pentru sectorul creșterii animalelor, FNE participă la modernizarea sistemului informatic genetic (SIG). Începută în 1995, această modernizare a fost necesară pentru actualizarea unui sistem informatic colectiv instituit de mai bine de 20 de ani și pentru unificarea acestuia cu scopul de a asigura o gestionare mai eficientă a datelor genetice, permițând în același timp integrarea noilor funcționalități necesare indexării și reducerea costurilor.
- (66) De asemenea, FNE a participat la studiul de fezabilitate economică, tehnică și juridică privind un proiect de sistem informatic profesional pentru sectorul creșterii animalelor (SPIE), al cărui obiectiv este de a asigura valorificarea profesională și interprofesională a datelor oficiale de identificare și a celorlalte date care pot fi obținute.

4.3. INTERVENȚII ÎN DOMENIUL CERCETĂRII APLICATE

- (67) Mai multe programe de cercetare aplicată au primit sprijin din partea FNE, al cărui obiectiv este de a continua să participe la studii care au ca obiect subiecte de interes general pentru filiera creșterii animalelor, de exemplu susținerea programului de cercetare aplicată și de transfer al biotehnologiilor de reproducere (transfer embrionar, determinarea sexului, fecundare in vitro, clonare). Aceste acțiuni privesc noile tehnici din embriologie, deosebit de interesante din perspectiva utilizării

viitoare a markerilor moleculari și a operațiunilor de selectare asistată prin markeri. Programul s-a concretizat printr-o ameliorare semnificativă a randamentului transferului embrionar clasic, punerea la punct și optimizarea metodei franceze de determinare a sexului embrionilor, punerea la punct a metodei de puncție ovocitară sub ecografie, ameliorarea tehnicii de fecundare in vitro.

- (68) De asemenea, FNE a participat la proiectul pilot de cercetare privind recombinarea omologă. Proiectul, desfășurat de INRA și utilizând metoda transgenezei, a vizat o modificare controlată a genomului animalelor, orientând inserarea unei trans-gene într-o anumită poziție din ADN. Această orientare este destinată să deschidă calea către înlocuirea unei gene cu o alta, fără a utiliza organisme genetic modificate.
- (69) În plus, FNE a participat la programul IDEA în ceea ce privește identificarea electronică a bovinelor și ovinelor. De asemenea, acesta a contribuit la finanțarea proiectelor naționale selectate în cadrul programului comunitar IDEA care vizează ameliorarea fiabilității identificării animalelor, folosind noile tehnici de utilizare electronică.

4.4. ACȚIUNI CONSTÂND ÎN STUDII ECONOMICE

- (70) FNE a decis să participe la finanțarea studiilor economice indispensabile organizațiilor de creștere a animalelor, în special pentru a răspunde problemelor puse de reformele succesive ale PAC, de extinderea UE, de crizele din ultimii ani și de evoluția contextului internațional.
- (71) Toate aceste studii sunt realizate sub conducerea unui grup numit „Groupe Économique du Bétail” (GEB), pilotat de Institutul de Creștere a Animalelor, care garantează coerența diferitelor acțiuni solicitate de sectorul în cauză și complementaritatea acestora cu studiile existente deja.
- (72) Acțiunile realizate se concretizează prin urmărirea evoluției filierelor laptelui și cărnii, în Franța și în Europa, prin dosare economice lunare care analizează în profunzime unele aspecte ale economiei producției animaliere din Franța, din Europa și din lume, prin acțiuni specifice cum ar fi monitorizarea prețurilor, a costurilor de producție, a negocierilor comunitare și ale OMC.
- (73) Observatorul economic instituit în cadrul GEB integrează cunoștințele concrete cu privire la funcționarea exploatațiilor deținute de rețelele de ferme și asigură sinergia între abordarea macroeconomică și cea microeconomică.

4.5. ACȚIUNI DIVERSE

- (74) În plus, FNE are misiunea de a susține punctual lansarea de noi proiecte unificatoare destinate să faciliteze adaptarea sectorului creșterii animalelor la evoluțiile socio-economice, cum ar fi punerea în aplicare a cartei bunelor practici de creștere a animalelor, care se impune drept cel mai important demers colectiv de acest tip din Europa, și lansarea proiectului de comunicare privind

meseria de crescător de animale, ca urmare a celei de-a doua crize a encefalopatiei spongiforme bovine (ESB), pentru restabilirea bunelor relații dintre crescătorii de animale și cetățeni.

4.6. CADRUL COMUNITAR

- (75) Autoritățile franceze au subliniat că toate acțiunile finanțate au un caracter de interes general pentru toți crescătorii de bovine sau de ovine; nu este vorba niciodată despre acțiuni al căror beneficiu ar fi limitat la operatori individuali, nici la grupuri de operatori particulari.
- (76) Participarea financiară a FNE este, de cele mai multe ori, mai mică de 50 % din costul acestor acțiuni și cercetări. Aceasta poate fi mai mare de 50 % în anumite proiecte punctuale, dar intensitatea ajutorului nu depășește în niciun caz 100 %.

4.6.1. Asistență tehnică

- (77) Studiile economice sunt finanțate cu respectarea, pe de o parte, a limitei de 100 000 EUR de fermier pe o perioadă de trei ani și, pe de altă parte, a regulii privind accesul tuturor fermierilor la rezultatele acestora.

4.6.2. Cercetare aplicată

- (78) Autoritățile franceze au confirmat că datele din fiecare studiu economic, precum și cele colectate după încheierea fiecărui program de cercetare, odată definitive, fac obiectul unei difuzări pe scară largă. În mod sistematic, se realizează publicarea și difuzarea rezultatelor tuturor acțiunilor sprijinite din fond, pentru ca fermierii și organizațiile locale ale acestora să poată beneficia și să aibă acces la ele fără discriminare.
- (79) Sunt utilizate două canale mari de difuzare: cel al organizațiilor profesionale de creștere a animalelor și cel al Institutului de Creștere a Animalelor, prin publicații tehnice și economice cu difuzare largă în rândul fermierilor și tehnicienilor.
- (80) Ținând cont de caracterul de interes general al acțiunilor, nu este prevăzută nicio exploatare comercială a rezultatelor. Beneficiarii reali ai acțiunilor sunt toți crescătorii de bovine și de ovine, cărora le sunt comunicate rezultatele teoretice și practice ale lucrărilor.
- (81) Studiile finanțate nu conduc la nicio plată directă către producători, nici către prelucrători.

5. COTIZAȚII PE ANIMALELE ȘI PE CARNEA IMPORTATĂ

5.1. DESPRE COTIZAȚIILE INTERBEV

- (82) În ceea ce privește taxarea cărnii introduse în Franța și care provine din ferme din alte state membre sau din țări terțe, conform informațiilor transmise în mod repetat de autoritățile franceze, Comisia a putut să constate că

ordinele interministeriale de extindere a acordurilor interprofesionale din 1995 și 2001 au exclus întotdeauna din domeniul de aplicare cotizațiile pe carnea importată.

5.2. DESPRE COTIZAȚIILE FNE

- (83) În sfârșit, Comisia a evidențiat faptul că cotizația percepută în beneficiul FNE era susceptibilă de a fi aplicată unor animale crescute în afara teritoriului național, dar introduse în Franța pentru a fi sacrificate.
- (84) În scrisoarea din 6 octombrie 2003, autoritățile franceze au recunoscut pertinenta acestei obiecții la nivelul principiilor dreptului comunitar. Prin urmare, acestea s-au angajat să modifice textul acordului în vederea excluderii oricărei cotizații pentru animalele crescute în afara teritoriului național și introduse în Franța pentru a fi sacrificate. Autoritățile franceze își propuneau să trimită Comisiei noul text, imediat ce noul acord ar fi fost formalizat și semnat.
- (85) În aceste condiții, autoritățile franceze adăugau că, în practică, importul de animale vii are un caracter marginal și nu prezintă riscul de a produce denaturări ale concurenței. Potrivit serviciilor vamale, numărul de „bovine mari grase” importate a fost de 24 933 de capete în 2001 și, respectiv, de 22 250 de capete în 2002. Sacrificările naționale sunt de ordinul a 4 milioane de capete, importurile de animale vii nereprezentând deci decât 0,58 % din totalul de animale sacrificate. În plus, mai mult de 70 % din aceste importuri au în vedere animale cu o conformație deosebită și preț ridicat, destinate unui segment de consum specific nordului Franței. Ținând cont de prețurile medii de import ale acestor animale (potrivit serviciilor vamale: 1,50 EUR/kg viu, reprezentând echivalentul a 2,5 EUR/kg net), cotizația FNE percepută pentru acestea trebuia să fie de ordinul a o miime din valoarea animalului.
- (86) Potrivit autorităților franceze, cotizațiile voluntare obligatorii colectate au fost, pe de o parte, minime, întrucât neplata pentru animalele importate era frecventă, devenind apoi sistematică și, pe de altă parte, valoarea cotizației voluntare obligatorii în cauză, raportată la valoarea animalelor, era atât de mică încât nu putea conduce la denaturarea concurenței. În scrisoarea din 24 mai 2011, autoritățile franceze au transmis exemple de imprimare de calcul al cotizațiilor și declarații făcute de întreprinderi care demonstrează că practica de rambursare putea avea loc în anumite cazuri, fără a fi totuși obligatorie.
- (87) Prin scrisorile din 13 septembrie 2005 și din 24 mai 2011, autoritățile franceze au confirmat că, începând din 2003, cotizația FNE nu viza decât animalele crescute și sacrificate în Franța ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ Circulara din 2 februarie 2005: „Se amintește în special că colectarea cotizațiilor Interbev și FNE privește operațiunile de sacrificare a animalelor crescute și sacrificate în Franța. Astfel, animalele născute și crescute în străinătate, în cazul sacrificării lor în Franța, sunt scutite [...]”.

6. COTIZAȚII PE ANIMALELE ȘI CARNEA EXPEDIMATE CĂTRE ALTE STATE MEMBRE

6.1. DESPRE COTIZAȚIILE INTERBEV

- (88) În ceea ce privește cotizația care se aplică cărnii expediate către alte state membre, Comisia a invocat un risc de discriminare legat de sistemul de cotizație, care nu ar fi ținut cont de expedierea în afara teritoriului național a unora dintre produsele supuse cotizației, și se teme că o astfel de măsură ar favoriza producțiile naționale comercializate în Franța.
- (89) Astfel cum s-a arătat în considerentul 16 și următoarele, carnea expedită către alte state membre făcea obiectul unei cotizații voluntare obligatorii de 0,0126 EUR/kg, iar, după încheierea acordului interprofesional din 12 iunie 2001, unei cotizații voluntare obligatorii de 0,024 EUR/kg. În plus, conform acordului menționat mai sus, era prevăzut un sistem de rambursare de 0,010 EUR/kg.
- (90) În ceea ce privește cotizațiile voluntare obligatorii care se aplică animalelor expediate către alte state membre, în scrisoarea din 24 mai 2011 autoritățile franceze au furnizat explicații pentru a demonstra că respectivele cotizații voluntare obligatorii erau proporționale cu beneficiile obținute din acțiunile finanțate din astfel de cotizații.
- (91) Autoritățile franceze au explicat că expedierile de animale vii vizau viței de până în nouă luni crescuți prin alăptare de către mamele lor pe pășune (*broutards*). Astfel cum s-a arătat în considerentul 17 și următoarele, aceste animale erau supuse unei cotizații voluntare obligatorii care era calculată pe cap de animal și nu pe kilogram de carne.
- (92) La acel moment, autoritățile franceze au transmis un calcul care permite evaluarea echivalenței între greutatea pe cap de animal și pe kilogram. Într-adevăr, acordul interprofesional din 25 iulie 1995 indica faptul că cotizația voluntară obligatorie la sacrificare era de 0,084 FRF/kg de carcasă, iar cotizația voluntară obligatorie la expedierea animalelor vii era de 7 FRF pe cap de bovină mare (articolul 4). Or, un „broutard” cântărește între 250 și 280 kg viu, care echivalează cu o greutate medie de carne (pondere de 65 %) de 163 kg. Astfel, cotizația de 7 FRF pe cap de animal echivala cu o cotizație de 0,042 FRF/kg, comparabilă cu jumătate din cotizația datorată pe carne.
- (93) Acordul interprofesional din 12 iunie 2001 a menținut dispozitivul, respectând aceeași echivalență. Sumele (în EUR) erau următoarele: o cotizație voluntară obligatorie la sacrificare de 0,024 EUR/kg de carcasă (articolul 2 și o cotizație voluntară obligatorie la expedierea animalelor vii de 1,7 EUR/cap de bovină mare (articolul 4). Cotizația de 1,7 EUR/cap de bovină mare echivala cu o cotizație de 0,0104 EUR/kg, comparabilă cu jumătate din cotizația datorată pe carne.
- (94) Autoritățile franceze estimează că totalul veniturilor (38 136 670 EUR) provenite din cotizația voluntară obligatorie percepută pe produsele expediate către alte state

membre (animale vii și carne) reprezenta 15 % din valoarea totală a veniturilor provenite din toate cotizațiile voluntare obligatorii percepute de Interbev în perioada 1995-2004 (și anume 252 855 282 EUR). Adoptând o abordare globală pentru perioada 1995-2004, autoritățile franceze consideră că veniturile menționate sunt stabilite proporțional cu acțiunile de care ar fi beneficiat produsele expediate către alte state membre.

- (95) În plus, autoritățile franceze arată că animalele și carnea expediate în afara Franței au beneficiat, pe de o parte, de acțiunile întreprinse în afara teritoriului național, reprezentând 21 490 848 EUR și, pe de altă parte, de acțiuni utile pentru totalitatea animalelor și produselor, indiferent de destinația acestora. Autoritățile franceze consideră că, din această sumă de acțiuni utile pentru totalitatea animalelor și produselor, care se ridică la 91 231 075 EUR, este corectă estimarea că numai 28 280 000 EUR au finanțat acțiuni desfășurate în afara teritoriului național.
- (96) Acțiunile care vizau în mod specific animalele și produsele exportate erau în special operațiuni de promovare (de exemplu: saloane internaționale, acțiuni vizând informările profesionale și relațiile publice, săptămâna verde de la Berlin, cursuri de formare pentru măcelari în străinătate). Acțiunile care vizau toate animalele și produsele, indiferent de piața de desfacere a acestora, în Franța sau în afara Franței, erau în special acțiunile publicitare precum campaniile despre „carnea de vită europeană de calitate”, despre organe, despre „rasele de carne” și o serie de acțiuni vizând cercetarea cu privire la siguranța alimentară, bunăstarea animalelor, managementul calității, caracterizarea produsului, demersurile de certificare sau de trasabilitate a cărnii de vită, ale căror rezultate au fost difuzate pe scară largă atât în Franța, cât și în afara Franței.
- (97) Per total, autoritățile franceze consideră că produsele expediate în afara Franței au beneficiat de acțiuni ale asociației interprofesionale în valoare de 49 770 000 EUR. Această sumă trebuie comparată cu cotizațiile voluntare obligatorii care au trebuit achitate, și anume 38 136 670 EUR. Partea de cotizații voluntare obligatorii achitată de producția franceză exportată în perioada 1995-2004 era echilibrată în raport cu beneficiile pe care le-a obținut din acțiunile finanțate de Interbev.

6.2. DESPRE COTIZAȚIILE FNE

- (98) În scrisoarea din 13 septembrie 2005, autoritățile franceze au confirmat că produsele expediate nu făceau, ca atare, obiectul unei cotizații în cadrul FNE.

IV. EVALUAREA AJUTORULUI

- (99) Articolele 107 și 108 din TFUE se aplică tuturor produselor agricole din anexa I, supuse unei organizări comune a pieței (toate produsele agricole, cu excepția cărnii de cal, a mierii, a cafelei, a alcoolului de origine agricolă, a oțetului derivat din alcool și a plutei), în conformitate cu diferitele regulamente care stabilesc organizările comune ale piețelor respective.

1. EXISTENȚA UNUI AJUTOR ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI
107 ALINEATUL (1) DIN TFUE

- (100) În conformitate cu dispozițiile articolului 107 alineatul (1) din TFUE, cu excepția derogărilor prevăzute de tratat, sunt incompatibile cu piața internă, în măsura în care afectează comerțul între statele membre, ajutoarele acordate de stat sau prin resursele statului în orice formă care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri.
- (101) La data faptelor, articolele 107 și 109 din TFUE erau aplicabile în sectorul cărnii de vită în temeiul articolului 40 din Regulamentul (CE) nr. 1254/99 al Consiliului⁽²¹⁾ de instituire a unei organizări comune a pieței pentru aceste produse. Înainte de adoptarea acestui regulament, articolele menționate erau aplicabile în același sector în temeiul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 805/68 al Consiliului din 27 iunie 1968 de instituire a unei organizări comune a pieței în sectorul cărnii de vită⁽²²⁾. În sectorul cărnii de oaie și de capră, erau aplicabile în temeiul articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 2529/2001 al Consiliului din 19 decembrie 2001 de instituire a unei organizări comune a pieței în sectorul cărnii de oaie și de capră⁽²³⁾. Înainte de adoptarea acestuia din urmă, erau aplicabile în același sector în temeiul articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 2467/98 al Consiliului din 3 noiembrie 1998 de instituire a unei organizări comune a pieței în sectorul cărnii de oaie și de capră⁽²⁴⁾ și, înainte de adoptarea acestuia, în temeiul articolului 27 din Regulamentul (CEE) nr. 3013/89 al Consiliului din 25 septembrie 1989, de instituire a unei organizări comune a pieței în sectorul cărnii de oaie și de capră⁽²⁵⁾.
- (102) În prezent, articolele 107 și 109 din TFUE sunt aplicabile, pentru cele două sectoare menționate în considerentul 32 și următoarele din prezenta decizie, în temeiul articolului 180 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a pieței în sectorul agricol și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽²⁶⁾, ⁽²⁷⁾.

1.1. EXISTENȚA UNUI AVANTAJ SELECTIV

- (103) Potrivit Curții de Justiție, sunt considerate ajutoare de stat intervențiile care, sub orice formă, pot favoriza direct sau indirect anumite întreprinderi sau care trebuie să fie considerate un avantaj economic pe care întreprinderea beneficiară nu l-ar fi putut obține în condiții de piață normale⁽²⁸⁾. În speță, sprijinul acordat a favorizat

anumite întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul creșterii animalelor din specia bovină sau ovină prin realizarea unor acțiuni susceptibile a aduce beneficii producătorilor sau sectoarelor filierelor reprezentate de Interbev.

- (104) În plus, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, sunt considerate ajutoare măsurile de stat care, sub diferite forme, reduc taxele care sunt incluse în mod normal în bugetul unei întreprinderi și care, astfel, fără a fi subvenții în accepțiunea strictă a termenului, au un caracter similar și produc același efect⁽²⁹⁾.
- (105) În ceea ce privește existența avantajului, aceasta trebuie stabilită la nivelul beneficiarilor potențiali ai acțiunilor în favoarea filierei cărnii, precum și al cotizațiilor interprofesionale în cauză și al finanțării lor. În speță, sprijinul acordat a favorizat anumite întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul creșterii animalelor din specia bovină și ovină prin realizarea de acțiuni susceptibile a aduce beneficii producătorilor din această filieră.

1.2. AJUTORUL ACORDAT DE STAT SAU DIN RESURSELE STATULUI

- (106) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, pentru ca un avantaj să poată fi calificat drept ajutor de stat, trebuie, în primul rând, ca acesta să se acorde direct sau indirect din resursele statului și, în al doilea rând, să fie imputabil statului⁽³⁰⁾.
- (107) În ceea ce privește natura cotizațiilor în speță (cotizații voluntare obligatorii), Comisia consideră că este vorba despre taxe parafiscale, reprezentând resurse publice. Comisia și-a fondat aprecierea pe următoarele considerații.
- (108) Mai întâi, trebuie subliniat că, potrivit unei jurisprudențe constante, în special punctului 139 din hotărârea Salvat⁽³¹⁾, distincția dintre organismele private și cele publice nu este „un element determinant pentru aplicarea tratatului în ceea ce privește ajutoarele de stat”. În plus, hotărârea Ladbroke⁽³²⁾ confirmă în mod foarte clar că articolul 107 alineatul (1) din TFUE „cuprinde toate mijloacele pecuniare pe care autoritățile publice le pot utiliza în mod efectiv pentru a susține anumite întreprinderi, fără a fi relevant dacă aceste mijloace aparțin sau nu aparțin în mod permanent patrimoniului acestor autorități publice. În consecință, chiar dacă sumele (...) nu sunt permanente în posesia autorităților publice, faptul că rămân în mod constant sub control public și, așadar, la dispoziția autorităților naționale competente este suficient pentru calificarea acestora drept resurse de stat și pentru ca respectiva măsură să intre sub incidența articolului 107 alineatul (1) din tratat”.

⁽²¹⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 21.

⁽²²⁾ JO L 148, 28.6.1968, p. 24.

⁽²³⁾ JO L 341, 22.12.2001, p. 3.

⁽²⁴⁾ JO L 312, 20.11.1998, p. 1.

⁽²⁵⁾ JO L 289, 7.10.1989, p. 1.

⁽²⁶⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁷⁾ Derogare (fără consecințe asupra prezentei decizii) de la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16).

⁽²⁸⁾ Hotărârea din 24 iulie 2003, cauza C-280/00, Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg, Rec., 2003, p. I-7747 și hotărârea din 27 noiembrie 2003, cauzele conexe C-34/01, C-35/01, C-36/01, C-37/01 și C-38/01, Enirisorse, Rec., 2003, p. I-14243.

⁽²⁹⁾ Hotărârea din 22 mai 2003, cauza C-355/00, Fresko, Rec., 2003, p. I-5263.

⁽³⁰⁾ Cauza C-303/88, Italia/Comisia, Rec., 1991, p. I-1433, punctul 11, cauza C-482/99, Franța/Comisia, Rec., 2002, p. I 4397, punctul 24, precum și cauza C-126/01 GEMO, Rec., 2003, p. I-13769, punctul 24.

⁽³¹⁾ Hotărârea din 20 septembrie 2007, cauza T-136/05, Salvat e.a./Comisia, Rec., 2007, p. II-4063.

⁽³²⁾ Hotărârea din 16 mai 2000, cauza C-83/98 P, Franța/Ladbroke Racing Ltd și Comisia, Rec., p. I-3271, punctul 50.

- (109) Mai întâi, în temeiul acestei jurisprudențe, Comisia consideră că faptul că cotizațiile voluntare obligatorii în cauză constau în contribuții ale sectorului privat și nu sunt la dispoziția permanentă a statului nu este suficient pentru a concluziona că acestea nu intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În acest scop, Comisia trebuie să analizeze de asemenea nivelul de control al statului în raport cu veniturile obținute din cotizațiile voluntare obligatorii în cauză și capacitatea statului de a orienta utilizarea resurselor pentru a finanța măsurile de ajutor.
- (110) În cazul analizat, Comisia menționează că aprobarea guvernului, prin recunoașterea acordată Interbev, constituie o condiție prealabilă pentru instituirea cotizațiilor voluntare obligatorii. Prin urmare, chiar dacă Interbev este o entitate de drept privat, capacitatea sa de a institui cotizații voluntare obligatorii în sectorul său de activitate este subordonată aprobării de către stat a funcționării și obiectivelor sale (a se vedea considerentul 14 din prezenta decizie).
- (111) Codul rural prevede, de asemenea, că cotizațiile devin obligatorii pentru toți membrii profesiei în cauză odată ce sunt extinse printr-un ordin interministerial (a se vedea considerentul 10 din prezenta decizie). Prin urmare, acest tip de cotizații necesită un act de autoritate publică pentru a-și produce pe deplin efectul⁽³³⁾.
- (112) Pe baza acestor fapte, Comisia constată că cotizațiile voluntare obligatorii examinate pot fi considerate ca fiind sub controlul statului și drept resurse de stat.
- (113) În al doilea rând, utilizarea venitului din cotizațiile voluntare obligatorii este determinată de obiectivele și cadrul de funcționare al asociației interprofesionale, astfel cum sunt definite în Codul rural (a se vedea considerentele 7-10). Astfel, statul are capacitatea de a orienta utilizarea venitului obținut din cotizațiile voluntare obligatorii pentru a finanța măsurile de ajutor realizate de Interbev. Prin urmare, avantajele acordate de Interbev pot fi considerate imputabile statului.
- (114) În plus, trebuie amintit că, în cauza C-345/02, Pearle⁽³⁴⁾, Curtea de Justiție a identificat anumite indicii care permit să se determine sau nu dacă taxele parafiscale trebuie să fie considerate sau nu resurse de stat imputabile statului atunci când sunt colectate în principal de o organizație interprofesională în beneficiul membrilor săi.
- (115) Conform testului propus de Curtea de Justiție în această cauză, cotizațiile obligatorii colectate de un organism intermediar reprezentând întreprinderile din anumite sectoare economice nu sunt considerate resurse de stat în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ condițiile următoare:
- (a) măsura în cauză este stabilită de corpul profesional care reprezintă întreprinderile și angajații din sector și nu servește drept instrument pentru punerea în aplicare a politicilor de stat;
- (b) obiectivele măsurii în cauză sunt în totalitate finanțate din cotizațiile întreprinderilor din sector;
- (c) modalitățile de finanțare și procentul/cantitatea de cotizații sunt stabilite în cadrul corpului profesional de către reprezentanții angajatorilor și ai angajaților, fără nicio intervenție a statului;
- (d) cotizațiile sunt utilizate obligatoriu pentru finanțarea măsurii, fără ca statul să aibă posibilitatea să intervină.
- (116) Or, este evident că măsura în speță nu îndeplinește toate condițiile din hotărârea Pearle. Mai întâi, existența, misiunile și funcționarea Interbev sunt reglementate de legislația națională (a se vedea considerentele 10 și 14), iar finanțarea sa prin cotizația voluntară obligatorie necesită intervenția statului (a se vedea considerentul 10). În plus, articolul 632-2-1 din Codul rural prevede că asociațiile interprofesionale contribuie la punerea în aplicare a unor politici economice naționale și ale Uniunii Europene și pot beneficia de priorități în atribuirea ajutoarelor publice. Prin urmare, Interbev poate fi considerat ca un instrument pentru punerea în aplicare a unei politici sprijinite de stat, realizând activități în interesul general al asociației interprofesionale (a se vedea considerentele 40 și 61 și următoarele). În plus, astfel cum s-a stabilit în statutul Interbev, bugetele asociației interprofesionale pot fi alimentate dintr-o subvenție directă a statului. În sfârșit, având în vedere interesul general al activităților de cercetare finanțate (a se vedea considerentul 10), nu se poate stabili cu certitudine faptul că, în speță, beneficiarii ajutoarelor sunt întotdeauna cei care plătesc taxele.
- (117) Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia concluzionează că măsurile în cauză sunt imputabile statului și sunt finanțate din resurse de stat.

1.3. AFECTAREA SCHIMBURILOR COMERCIALE ȘI DENATURAREA CONCURENȚEI

- (118) Pentru a intra sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE, ajutoarele trebuie, în plus, să afecteze concurența și schimburile comerciale între statele membre. Acest criteriu presupune ca beneficiarii ajutoarelor să exercite o activitate economică.
- (119) Pentru a stabili dacă ajutorul în cauză intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE, trebuie, în ultimul rând, să se determine dacă ajutorul este susceptibil de a afecta schimburile comerciale între statele membre și de a crea denaturări ale concurenței.
- (120) Curtea de Justiție a constatat că, atunci când un avantaj acordat de un stat membru consolidează poziția unei categorii de întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente în schimburile comerciale intracomunitare, acestea din urmă trebuie să fie considerate ca fiind influențate de acest avantaj⁽³⁵⁾, ceea ce este suficient pentru a demonstra existența unor denaturări ale concurenței.

⁽³³⁾ Hotărârea din 20 septembrie 2007, Salvat e.a./Comisia, menționată anterior în nota de subsol 31.

⁽³⁴⁾ Hotărârea din 15 iulie 2004, cauza C-345/02, Pearle e.a., Rec., 2004, p. I-7139.

⁽³⁵⁾ Hotărârea din 17 septembrie 1980, cauza C-730/79, Philip Morris/Commission, Rec., 1980, p. 2671.

(121) Faptul că există schimburi comerciale între statele membre în sectorul cărnii este suficient demonstrat de existența unei organizări comune a pieței în acest sector⁽³⁶⁾. De exemplu, schimburile comerciale intracomunitare cu produse din carne în Franța au reprezentat aproximativ 15 % din totalul schimburilor comerciale din Uniune privind produsele respective⁽³⁷⁾.

(122) Prin urmare, ajutoarele acordate sunt susceptibile a afecta schimburile comerciale între statele membre în măsura în care favorizează producția națională în detrimentul producției din celelalte state membre. Într-adevăr, la data derulării faptelor la care se referă prezenta decizie, sectorul cărnii era extrem de deschis concurenței la nivel comunitar și, prin urmare, foarte sensibil la orice măsură în favoarea producției dintr-un stat membru sau altul.

1.4. CONCLUZII CU PRIVIRE LA CARACTERUL DE „AJUTOR” ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TFUE

(123) În temeiul considerațiilor de mai sus, Comisia consideră că măsurile instituite în speță în favoarea beneficiarilor le conferă acestora un avantaj de care alți operatori nu pot beneficia și denaturează sau amenință să denatureze concurența favorizând anumite întreprinderi și anumite producții, fapt care este susceptibil a afecta comerțul între statele membre.

(124) Din aceste motive, Comisia concluzionează că măsura în cauză face obiectul articolului 107 alineatul (1) din TFUE și constituie ajutor de stat.

2. APRECIEREA COMPATIBILITĂȚII AJUTOARELOR

2.1. DOMENIUL DE APLICARE A DECIZIEI

(125) Autoritățile franceze consideră că prezenta decizie ar trebui să se aplice numai acordului interprofesional din 12 iunie 2001, astfel cum s-a explicat mai sus (a se vedea considerentul 56).

(126) În cazul ajutorului NN 34/95, Comisia nu dispunea de informații în ceea ce privește cotizațiile FNE sau sistemul de finanțare a ajutoarelor la care se referă dosarul respectiv⁽³⁸⁾. În plus, poziția sa nu privea decât ajutoarele pentru investiții în favoarea anumitor crescători de animale, în special în vederea primei achiziționări de animale. Comisia nu luase poziție nici cu privire la sistemul de cotizație voluntară obligatorie sau la ajutoarele pentru ameliorarea genetică, sistemul informatic genetic, biotehnologia sau studiile economice sau la acțiunile vizând promovarea, asistența tehnică,

cercetarea și experimentarea finanțate din cotizațiile Interbev, care nu au făcut obiectul vreunei notificări în sensul articolului 108 alineatul (3) din TFUE.

(127) Aceste acțiuni au fost menționate de Franța în scrisoarea din 29 aprilie 1996 în cadrul dosarului NN 49/96, dar numai în ceea ce privește activitățile care țin de FNE.

(128) Ca răspuns la scrisoarea respectivă, Comisia solicitase totuși informații suplimentare prin scrisoarea din 30 mai 1996 (VI/021559), pentru a înțelege natura și domeniul de aplicare a instrumentelor financiare care facilitează restructurarea organismelor de creștere a animalelor implicate în identificarea și selectarea animalelor, precum și acțiunile de dezvoltare. De asemenea, Comisia solicitase completarea unei fișe descriptive. Cu toate acestea, autoritățile franceze nu au răspuns acestei scrisori, iar Comisia nu s-a pronunțat niciodată cu privire la compatibilitatea activităților în cauză cu piața internă. Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE cu privire la ajutorul în cauză, prin scrisoarea din 9 iulie 2003⁽³⁹⁾.

(129) Prin urmare, acordurile interprofesionale din 15 iunie 1994 în beneficiul Fondului național pentru creșterea animalelor și din 18 decembrie 1995 în beneficiul Interbev, precum și ajutoarele de stat finanțate de aceste acorduri ar trebui să fie evaluate prin prisma reglementărilor privind ajutoarele de stat, în măsura în care acestea nu au făcut obiectul unei aprobări de către Comisie.

(130) În consecință, prezenta decizie privește atât acordul din 15 iunie 1994 în beneficiul FNE, cât și acordul din 18 decembrie 1995 în beneficiul Interbev. În momentul analizării acestor acorduri, Comisia nu s-a pronunțat cu privire la acțiunile finanțate din cotizațiile interprofesionale menționate.

(131) Astfel cum s-a arătat în considerentul 57, autoritățile franceze au acceptat implicit această interpretare.

2.2. APLICAREA ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (3) DIN TFUE

(132) Articolul 107 din TFUE prevede excepții de la principiul general al incompatibilității ajutoarelor de stat cu TFUE, deși unele dintre acestea nu sunt aplicabile în mod evident, în special cele prevăzute în alineatul (2). Excepțiile nu au fost invocate nici de autoritățile franceze.

(133) În ceea ce privește derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (3), acestea trebuie să fie interpretate cu strictețe atunci când se examinează orice program de ajutor cu finalitate regională sau sectorială sau orice caz individual de aplicare a sistemelor de ajutor generale. În special, acestea nu pot fi acordate decât în cazul în care Comisia ar putea să stabilească faptul că ajutorul este necesar pentru realizarea unuia dintre obiectivele în cauză. Acordarea beneficiului derogărilor amintite unor ajutoare care nu implică o astfel de compensație ar însemna să se permită prejudicii aduse schimburilor comerciale între statele membre și denaturări ale concurenței nejustificate de interesul comunitar și, prin urmare, avantaje necuvenite pentru operatorii din anumite state membre.

⁽³⁶⁾ *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information 2002*, Direcția Generală Agricultură, Comisia Europeană.

⁽³⁷⁾ Sursa Eurostat.

⁽³⁸⁾ Hotărârea din 21 octombrie 2003, cauzele conexe C-261/01 și C-262/01, Van Calster și Cleeren, Rec., 2003, p. I-12249, punctele 51 și 52: „51. [...], statul membru este obligat [...] să notifice nu numai proiectul de ajutor propriu-zis, ci și modul de finanțare a ajutorului în măsura în care acesta din urmă face parte integrantă din măsura preconizată. 52. Având în vedere că obligația de notificare acoperă și modul de finanțare a ajutorului, consecințele care decurg din nerespectarea de către autoritățile naționale a articolului 93 alineatul (3) ultima teză din tratat trebuie aplicate și în privința acestui aspect al măsurii de ajutor”.

⁽³⁹⁾ JO C 149, 9.8.2003, p. 21.

(134) Comisia consideră că ajutoarele în cauză nu sunt destinate să favorizeze dezvoltarea economică a unei regiuni în care nivelul de viață este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (a). De asemenea, acestea nu sunt destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (b). Ajutoarele în cauză nu sunt destinate nici să promoveze cultura sau conservarea patrimoniului în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (d).

(135) Articolul 107 alineatul (3) litera (c) prevede totuși că pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu aduc modificări condițiilor schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Pentru a putea beneficia de derogarea prevăzută în articolul amintit, ajutoarele trebuie să contribuie la dezvoltarea sectorului în discuție.

2.3. STABILIREA ORIENTĂRILOR APLICABILE MĂSURILOR NENOTIFICATE

(136) În conformitate cu punctul 194 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier și cu Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutoarelor de stat acordate ilegal⁽⁴⁰⁾, ajutoarele ilegale, în conformitate cu articolul 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului⁽⁴¹⁾, trebuie să fie evaluate prin prisma regulilor și orientărilor în vigoare la data când au fost acordate⁽⁴²⁾.

(137) Orientări specifice pentru sectorul agricol se aplică de la 1 ianuarie 2000. Prin urmare, orice ajutor acordat după această dată trebuie să fie evaluat prin prisma orientărilor aplicabile în perioada în cauză. Între 1 ianuarie 2000 și 31 decembrie 2006 se aplicau Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol. Începând cu 1 ianuarie 2007 se aplică Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013.

(138) În schimb, orice ajutor acordat înaintea acestei date trebuie, dacă este cazul, să fie evaluat prin prisma dispozițiilor și practicii aplicabile înainte de 1 ianuarie 2000.

2.4. COMPATIBILITATEA COTIZAȚIILOR VOLUNTARE OBLIGATORII CU SISTEMUL OCP

(139) În ceea ce privește problema compatibilității cotizațiilor voluntare obligatorii cu sistemul OCP, în contextul hotărârii Freskot din 22 mai 2003⁽⁴³⁾, Comisia

consideră că, în speță, cotizațiile voluntare obligatorii nu interferează, direct sau indirect, cu prețul produselor finale în cauză, deoarece cotizațiile colectate nu influențează prețul produselor, acesta fiind determinat de piața liberă. Astfel, taxa aplicată creșterii animalelor și producției de carne este neutralizată de avantajul pe care îl constituie activitățile finanțate. În consecință, se poate considera că efectele cotizațiilor colectate asupra prețului sunt foarte limitate.

(140) Având în vedere informațiile furnizate, finanțarea acestui sistem nu ridică obiecții.

2.5. ANALIZA ACȚIUNILOR PE BAZA DISPOZIȚIILOR APLICABILE

2.5.1. Acțiuni realizate prin intermediul cotizațiilor pe carne

2.5.1.1. Promovare

(141) În ceea ce privește ajutoarele pentru promovare, compatibilitatea ajutoarelor acordate înainte de 1 ianuarie 2002 trebuie verificată prin prisma Cadrului privind ajutoarele naționale acordate publicității produselor agricole și anumitor produse neincluse în anexa II la Tratatul CEE⁽⁴⁴⁾, iar compatibilitatea ajutoarelor acordate după această dată, prin prisma Orientărilor privind ajutoarele de stat acordate publicității produselor menționate în anexa I la Tratatul CE și anumitor produse neincluse în anexa I⁽⁴⁵⁾.

(142) Cadrul din 1987, precum și orientările din 2002 au în comun, în esență, aceleași principii. Ambele prevăd criterii negative și pozitive care trebuie să fie respectate de toate sistemele de ajutor naționale. Astfel, nu trebuie să fie vorba de acțiuni de publicitate care să contravină articolului 34 din TFUE sau dreptului comunitar derivat, nici de acțiuni orientate în funcție de întreprinderi determinate. Conform informațiilor trimise de autoritățile franceze, este posibil să se concluzioneze că obiectivele măsurilor în cauză sunt conforme cu mai multe criterii pozitive reținute de cadrul și de orientările menționate, deoarece unele se înscriu în obiectivul de reducere a producțiilor agricole excedentare, iar altele, în obiectivul de dezvoltare a unor produse de înaltă calitate și pentru o alimentație sănătoasă.

(143) În plus, autoritățile franceze au explicat că mesajele transmise prin acțiunile publicitare nu vor avea drept obiectiv să îi determine pe consumatori să nu cumpere produse din alte state membre sau să denigreze produsele menționate și nu vor aduce beneficii vreunei mărci a unei întreprinderi private sau a unui producător individual.

(144) În ceea ce privește plafonul ajutoarelor, acțiunile de publicitate pot fi finanțate în proporție de 50 % din resurse de stat, restul trebuind să fie furnizat de organizațiile profesionale și de asociațiile interprofesionale beneficiare fie prin contribuții voluntare, fie prin

⁽⁴⁰⁾ Comunicarea Comisiei C(2002) 458 (JO C 119, 25.2.2002, p. 22).

⁽⁴¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽⁴²⁾ Extras din Comunicarea Comisiei: „[Comisia] va evalua întotdeauna compatibilitatea ajutoarelor de stat ilegale cu piața comună pe baza criteriilor stabilite conform dispozițiilor în vigoare la data acordării ajutoarelor”.

⁽⁴³⁾ Rec., 2003, p. I-5263.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea nota de subsol 12.

⁽⁴⁵⁾ A se vedea nota de subsol 13.

colectarea de taxe parafiscale sau de contribuții obligatorii. În speță, măsurile sunt finanțate în totalitate prin taxe parafiscale, iar eforturile financiare ale profesioniștilor în aceste campanii ajung, prin definiție, la 50 % din costurile acestora.

- (145) Comisia consideră că ajutoarele publice plătite pentru a finanța acțiunile de promovare în speță au respectat criteriile stabilite în legislația comunitară aplicabilă în domeniu.

2.5.1.2. Asistență tehnică

- (146) Compatibilitatea ajutoarelor pentru asistență tehnică acordate înainte de 1 ianuarie 2000 trebuie verificată prin prisma practicii Comisiei inspirate de propunerea de măsuri utile în ceea ce privește ajutoarele acordate de statele membre în sectorul creșterii animalelor și al produselor de origine animală⁽⁴⁶⁾, iar compatibilitatea ajutoarelor acordate după această dată, prin prisma orientărilor agricole⁽⁴⁷⁾.

- (147) Practica Comisiei aplicabilă înainte de 2000 și orientările agricole adoptate în 2000 au în comun, în esență, aceleași principii. Astfel, sunt autorizate ajutoare acordate în proporție de 100 % din cheltuielile eligibile, în special în ceea ce privește acțiunile vizând asistența tehnică prin informare și asistență contabilă, acțiunile privind popularizarea noilor tehnici, precum și cele referitoare la formarea lucrătorilor agricoli.

- (148) Odată cu adoptarea orientărilor din 2000 a fost adăugată o nouă condiție, în sensul că ajutoarele trebuie să fie accesibile tuturor persoanelor eligibile care își exercită activitatea în zona în cauză, în condiții definite în mod obiectiv, iar valoarea totală a ajutorului acordat nu poate depăși 100 000 EUR de beneficiar pe o perioadă de trei ani sau, în cazul IMM-urilor, 50 % din cheltuielile eligibile, aplicându-se valoarea cea mai mare. Autoritățile franceze au explicat că criteriul de acces la acțiunile realizate de toți profesioniștii potențial interesați este pe deplin îndeplinit. Pe baza informațiilor transmise de autoritățile franceze în special în privința numărului foarte ridicat de beneficiari, Comisia consideră că este îndeplinit criteriul privind plafonul ajutorului.

- (149) Comisia consideră că ajutoarele publice acordate în speță pentru finanțarea de acțiuni vizând asistența tehnică au respectat criteriile stabilite de reglementările comunitare aplicabile în domeniu.

2.5.1.3. Cercetare și experimentare

- (150) În ceea ce privește acțiunile vizând cercetarea și experimentarea, compatibilitatea ajutoarelor acordate înainte de 1 ianuarie 2000 trebuie verificată prin prisma Cadrului comunitar privind ajutoarele de stat pentru cercetare și

dezvoltare și a Comunicării Comisiei privind modificarea cadrului menționat, iar pentru ajutoarele acordate după această dată, prin prisma orientărilor agricole care, la punctul 17, fac trimitere la cadrul menționat.

- (151) Cadrul comunitar precizează că este compatibilă cu piața internă o intensitate a ajutorului de până la 100 %, inclusiv în cazul în care cercetarea și dezvoltarea ar fi executate de întreprinderi, numai dacă următoarele patru condiții sunt îndeplinite cumulativ:

(a) ajutorul prezintă un interes general pentru sectorul în cauză, fără a provoca denaturarea concurenței în alte sectoare;

(b) informația trebuie să fie publicată în ziare adecvate, cu distribuție cel puțin națională și care nu este limitată la membrii unei organizații anume, astfel încât să garanteze că orice operator potențial interesat de această activitate poate fi ușor informat dacă aceasta este sau a fost pusă în aplicare și că rezultatele sunt sau vor fi furnizate, la cerere, oricărei părți interesate. Această informație se publică la o dată care nu va fi ulterioară oricărei informații care poate fi dată membrilor unei organizații anume;

(c) rezultatele acțiunilor sunt furnizate, pentru a fi exploatate, tuturor părților interesate, inclusiv beneficiarului ajutorului, potrivit unui criteriu de egalitate, atât în ceea ce privește costul, cât și timpul;

(d) ajutorul corespunde condițiilor prevăzute în anexa II „Sprijin intern: baza de exceptare de la angajamentele de reducere” la Acordul pentru agricultură încheiat în timpul negocierilor comerciale multilaterale ale Rundei Uruguay⁽⁴⁸⁾.

- (152) În acest sens, autoritățile franceze au explicat că acțiunile vizând cercetarea și experimentarea tehnică ale Interbev sunt realizate în beneficiul tuturor actorilor filierei. În plus, asociația difuzează cunoștințele dobândite și recomandările tehnice organizând cursuri de formare și distribuind documentație, instrucțiuni, rezumate, pliante de informare, inclusiv pe suport electronic. Orice crescător de animale, sacrificator, măcelar, prelucrător sau vânzător din filiera cărnii bovine și ovine poate fi informat cu privire la rezultate și poate accede la rezumatele cercetărilor, fără discriminare, în același moment cu toți ceilalți și la simpla cerere. În sfârșit, autoritățile franceze dau asigurări că acțiunile în cauză nu conduc la nicio plată directă către producători sau prelucrători și corespund criteriilor comerciale internaționale la care aderă Uniunea Europeană.

- (153) Comisia consideră că ajutoarele publice acordate în speță pentru a finanța acțiunile vizând cercetarea și experimentarea au respectat criteriile stabilite de reglementările comunitare aplicabile în domeniu.

⁽⁴⁶⁾ A se vedea nota de subsol 14.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea nota de subsol 11.

⁽⁴⁸⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 1.

2.5.2. Acțiuni realizate de FNE

2.5.2.1. Asistența tehnică

- (154) În ceea ce privește ajutoarele pentru asistență tehnică, compatibilitatea ajutoarelor acordate înainte de 1 ianuarie 2000 trebuie verificată prin prisma practicii Comisiei inspirate de propunerea de măsuri utile în ceea ce privește ajutoarele acordate de statele membre în sectorul creșterii animalelor și al produselor de origine animală⁽⁴⁹⁾, iar în ceea ce privește ajutoarele acordate după această dată, prin prisma orientărilor agricole⁽⁵⁰⁾.
- (155) Practica Comisiei aplicabilă înainte de 2000 și orientările agricole adoptate în 2000 au în comun, în esență, aceleași principii. Astfel, sunt autorizate ajutoare acordate în proporție de 100 % din cheltuielile eligibile, în special în ceea ce privește acțiunile vizând asistența tehnică prin informare și asistență contabilă, acțiunile privind popularizarea noilor tehnici, precum și cele referitoare la formarea lucrătorilor agricoli.
- (156) Odată cu adoptarea orientărilor din 2000, a fost adăugată o nouă condiție, în sensul că ajutoarele trebuie să fie accesibile tuturor persoanelor eligibile care își exercită activitatea în zona în cauză, în condiții definite în mod obiectiv, iar valoarea totală a ajutorului acordat nu poate depăși 100 000 EUR de beneficiar pe o perioadă de trei ani sau, în cazul IMM-urilor, 50 % din cheltuielile eligibile, aplicându-se valoarea cea mai mare.
- (157) Autoritățile franceze au subliniat că toate acțiunile finanțate au un caracter de interes general pentru toți crescătorii de bovine sau de ovine; nu este vorba niciodată de acțiuni al căror beneficiu ar fi limitat la operatori individuali sau la grupuri de operatori particulari.
- (158) Participarea financiară a FNE este de cele mai multe ori mai mică de 50 % din costul acestor acțiuni și cercetări. Aceasta poate fi mai mare de 50 % în cazul anumitor proiecte punctuale, dar intensitatea ajutorului nu depășește în niciun caz 100 %.
- (159) Studiile economice sunt finanțate cu respectarea, pe de o parte, a limitei de 100 000 EUR per crescător de animale pe o perioadă de trei ani și, pe de altă parte, a regulii de acces a tuturor crescătorilor de animale la rezultatele acestora.
- (160) Comisia consideră că ajutoarele publice acordate în speță pentru a finanța acțiunile vizând asistența tehnică au respectat criteriile stabilite de reglementările comunitare aplicabile în domeniu.

2.5.2.2. Cercetare și experimentare

- (161) În ceea ce privește acțiunile vizând cercetarea și experimentarea, compatibilitatea ajutoarelor acordate înainte de 1 ianuarie 2000 trebuie verificată prin prisma Cadrului comunitar privind ajutoarele de stat pentru cercetare și dezvoltare și a Comunicării Comisiei privind modificarea

cadrelui menționat, iar pentru ajutoarele acordate după această dată, prin prisma orientărilor agricole, care, la punctul 17, fac trimitere la cadrul menționat.

- (162) Cadrul comunitar precizează că este compatibilă cu piața internă o intensitate a ajutorului de până la 100 %, inclusiv în cazul în care cercetarea și dezvoltarea ar fi executate de întreprinderi, numai dacă următoarele patru condiții sunt îndeplinite cumulativ:
- ajutorul prezintă un interes general pentru sectorul particular în cauză, fără a provoca denaturarea concurenței în alte sectoare;
 - informația trebuie să fie publicată în ziare adecvate, cu distribuție cel puțin națională și care nu este limitată la membrii unei organizații anume, astfel încât să garanteze că orice operator potențial interesat de această activitate poate fi ușor informat dacă aceasta este sau a fost pusă în aplicare și că rezultatele sunt sau vor fi furnizate, la cerere, oricărei părți interesate. Această informație se publică la o dată care nu va fi ulterioară oricărei informații care poate fi dată membrilor unei organizații anume;
 - rezultatele acțiunilor sunt furnizate, pentru a fi exploatate, tuturor părților interesate, inclusiv beneficiarului ajutorului, potrivit unui criteriu de egalitate, atât în ceea ce privește costul, cât și timpul;
 - ajutorul corespunde condițiilor prevăzute în anexa II „Sprijin intern: baza de exceptare de la angajamentele de reducere” la Acordul pentru agricultură încheiat în timpul negocierilor comerciale multilaterale ale Rundei Uruguay.
- (163) În cazul în speță, datele din fiecare studiu economic, precum și cele colectate la încheierea fiecărui program de cercetare, odată definitive, fac obiectul unei difuzări la scară largă. Într-adevăr, s-a procedat sistematic la publicarea și difuzarea rezultatelor tuturor acțiunilor sprijinite prin intermediul fondului, pentru ca fermierii și organizațiile locale ale acestora să poată beneficia și să aibă acces la ele fără discriminare.
- (164) Sunt utilizate două canale mari de difuzare: cel al organizațiilor profesionale de creștere a animalelor și cel al Institutului de Creștere a Animalelor, prin publicații tehnice și economice cu difuzare largă în rândul fermierilor și tehnicienilor.
- (165) Ținând cont de caracterul de interes general al acțiunilor, nu este prevăzută nicio exploatare comercială a rezultatelor. Prin urmare, nu se pune problema costului de cesionare a unui drept de exploatare sau a condițiilor de acces la un drept de exploatare. Beneficiarii reali ai acțiunilor sunt toți crescătorii de bovine și de ovine, cărora le sunt comunicate rezultatele teoretice și practice ale acțiunilor.

⁽⁴⁹⁾ Scrisoarea Comisiei către statele membre nr. S/75/29416 din 19 septembrie 1975.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea nota de subsol 11.

(166) Studiile finanțate nu conduc la nicio plată directă către producători, nici către prelucrători. Acestea corespund criteriilor generale și specifice enunțate în anexa II „Sprijin intern: baza de exceptare de la angajamentele de reducere” la Acordul pentru agricultură încheiat la Marrakech în timpul negocierilor comerciale multilaterale ale Rundei Uruguay.

(167) Comisia consideră că ajutoarele publice acordate în speță pentru a finanța acțiunile vizând cercetarea și experimentarea au respectat criteriile stabilite de reglementările comunitare aplicabile în domeniu.

2.6. FINANȚAREA AJUTORULUI

(168) Întrucât ajutorul de stat este finanțat dintr-o taxă parafiscală (cotizațiile voluntare obligatorii), Comisia trebuie să examineze în același timp atât măsurile finanțate, și anume ajutorul, cât și modul în care acestea sunt finanțate. Potrivit Curții de Justiție⁽⁵¹⁾, atunci când modul de finanțare a ajutorului, în special atunci când este vorba despre cotizații obligatorii, face parte integrantă din măsura de ajutor, Comisia trebuie să țină cont de modul de finanțare atunci când examinează ajutorul.

(169) Pentru a determina dacă modul de finanțare face parte integrantă din măsura de ajutor, trebuie avute în vedere mai multe elemente: produsul taxei trebuie să fie rezervat finanțării ajutorului și trebuie neapărat să fie alocat pentru finanțarea ajutorului⁽⁵²⁾, taxa trebuie să fie destinată măsurii de ajutor respectând reglementarea națională în cauză⁽⁵³⁾, iar valoarea taxei trebuie să aibă un efect direct asupra valorii ajutorului de stat⁽⁵⁴⁾.

(170) Aplicarea acestor criterii la măsurile în cauză determină Comisia să ia act de următoarele elemente. În primul rând, baza juridică a măsurilor în cauză, și anume acordurile interprofesionale, extinse prin ordin, definesc colectările obligatorii. Aceasta înseamnă că fiecare colectare se face exclusiv în beneficiul fondului în cauză, fără a fi destinată bugetului general al Interbev sau al statului. Prin urmare, colectarea trebuie să fie considerată ca fiind rezervată pentru finanțarea ajutorului și alocată finanțării ajutorului, în baza reglementării naționale în vigoare. În al doilea rând, măsurile de ajutor sunt finanțate exclusiv de colectările sectoriale. Interbev nu recurge deloc la celelalte surse de finanțare ale sale pentru a completa finanțarea acțiunilor prevăzute. În consecință, se poate concluziona că valoarea taxei are un efect direct asupra valorii ajutorului de stat.

(171) Pe baza acestor elemente, Comisia a concluzionat că modul de finanțare a ajutorului, în speță cotizațiile

voluntare obligatorii, face parte integrantă din măsura de ajutor și, prin urmare, trebuie luat în considerare în momentul examinării compatibilității ajutorului. Deoarece acest mod de finanțare poate să contravină articolului 110 din TFUE, Comisia nu poate afirma că sistemul de ajutor este compatibil dacă stabilește o discriminare între produsele importate și produsele naționale⁽⁵⁵⁾ sau între produsele exportate și produsele naționale⁽⁵⁶⁾.

(172) În speță, colectarea s-a aplicat producției naționale și, de asemenea, cărnii și animalelor exportate (în cadrul cotizațiilor voluntare obligatorii pe carne) și importate (în cadrul cotizațiilor voluntare obligatorii percepute de FNE).

(173) Verificarea Comisiei se referă la anumite aspecte legate de cotizațiile pe carne și de cotizația FNE, în măsura în care comerțul intracomunitar ar putea fi afectat de cotizațiile respective.

2.6.1. Cotizațiile pe carne (cotizații Interbev)

2.6.1.1. Carne importată

(174) Astfel cum s-a menționat în considerentul 82, între 1996 și 2004, în conformitate cu legislația franceză, cotizația pe carnea importată nu era obligatorie. Prin urmare, aceasta este exclusă din domeniul de aplicare a prezentei decizii, neconstituind, ca atare, un ajutor de stat. Într-adevăr, lipsește unul dintre elementele determinante menționate în considerentul 10, și anume caracterul obligatoriu. În consecință, și pe baza celor menționate mai sus, măsurile finanțate din taxa impusă pe produsele importate nu constituie un ajutor de stat și, în consecință, nu fac obiectul prezentei decizii.

2.6.1.2. Produse exportate

(175) Astfel cum s-a menționat în considerentul 16 și următoarele⁽⁵⁷⁾, începând cu 1 ianuarie 1996 cotizația se aplică produselor expediate către alte state membre, deși în 2001 a fost introdusă o rambursare parțială a acesteia. Conform jurisprudenței Curții de Justiție, această cotizație ar putea da naștere unei discriminări în ceea ce privește exportatorii, în cazul în care acțiunile finanțate din cotizație nu le sunt destinate și nu compensează taxa suportată de aceștia din urmă⁽⁵⁸⁾. Prin urmare, trebuie să se demonstreze că utilizarea veniturilor din cotizația respectivă nu a favorizat producția națională comercializată în Franța în detrimentul producției naționale exportate.

(176) Acțiunile care au avut în vedere în mod specific animalele și produsele exportate au fost în special operațiuni de promovare (de exemplu, saloane internaționale, acțiuni vizând informările profesionale și relațiile publice, săptămâna verde de la Berlin, cursuri de formare pentru măcelari în străinătate).

⁽⁵¹⁾ Hotărârea din 21 octombrie 2003, cauzele C-261/01 și C-262/01, Van Calster, Rec., 2003, p. I-12249, punctul 49.

⁽⁵²⁾ Hotărârea din 13 ianuarie 2005, cauza C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, Rec., 2005, p. I-85, punctul 26; 7 septembrie 2006, cauza C-526/04, Laboratoire Boiron, Rec., 2006, p. I-7529, punctul 44.

⁽⁵³⁾ Hotărârea din 13 ianuarie 2005, cauza C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, Rec., 2005, p. I-85, punctul 26; 27 octombrie 2005, cauzele C-266/04-C-270/04, C-276/04 și C-321/04 până la C-325/04, Nazairdis, Rec., 2005, p. I-9481, punctele 46-49.

⁽⁵⁴⁾ Hotărârea din 13 ianuarie 2005, C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, Rec., 2005, p. I-85, punctul 28; 15 iunie 2006, cauzele conexe C-393/04 și C 41/05, Air Liquide, Rec., 2006, p. I-5293, punctul 46.

⁽⁵⁵⁾ Hotărârea din 21 octombrie 2003, cauzele conexe C-261/01 și C-262/01, Van Calster, Rec., 2003, p. I-12249, punctul 48.

⁽⁵⁶⁾ Hotărârea din 23 aprilie 2002, cauza C-234/99, Nygard, Rec., 2002, p. I-3657.

⁽⁵⁷⁾ A se vedea și considerentul 88 și următoarele.

⁽⁵⁸⁾ Hotărârea din 23 aprilie 2002, Nygard, menționată în nota de subsol 56.

(177) Acțiunile care au avut în vedere toate animalele și produsele, indiferent de piața de desfacere a acestora, în Franța și în afara Franței, au fost în special acțiuni publicitare, precum campaniile privind „carnea de vită europeană de calitate”, organele, „rasele de carne” și un anumit număr de acțiuni vizând cercetarea cu privire la siguranța alimentară, bunăstarea animalelor, managementul calității, caracterizarea produsului, demersurile de certificare sau de trasabilitate a cărnii de vită, ale căror rezultate au fost difuzate pe scară largă atât în Franța, cât și în afara Franței.

(i) *Carnea și animalele expediate către alte state membre*

(178) Potrivit autorităților franceze, acțiunile care au adus beneficii produselor și animalelor expediate către alte state membre, exclusiv sau în comun cu produsele naționale, nu au reprezentat totalitatea acțiunilor finanțate din cotizațiile voluntare obligatorii.

(179) Trebuie stabilit, pentru fiecare an și global, dacă produsele expediate către alte state membre au beneficiat de acțiunile asociației interprofesionale.

(180) Tabelul următor prezintă repartizarea veniturilor în EUR provenind din cotizațiile voluntare obligatorii între diferitele acțiuni ale Interbev, pentru fiecare an, precum și procentul acțiunilor destinate cărnii și animalelor exportate, exclusiv sau în comun cu produsele și animalele naționale.

An	Acțiuni în beneficiul tuturor produselor	Acțiuni exclusiv în beneficiul produselor din Franța	Acțiuni exclusiv în beneficiul produselor exportate	Totalul acțiunilor pe an	În % din totalul acțiunilor finanțate (rotunjit)
1996	5 517 088,95	13 308 769,70	2 101 111,35	20 926 970,00	36
1997	9 244 861,43	8 723 278,25	2 104 379,32	20 072 518,99	56
1998	8 995 703,14	11 214 605,23	927 146,63	21 137 455,00	46
1999	9 780 064,41	10 308 559,00	1 058 778,36	21 447 401,76	50
2000	8 245 970,18	10 126 453,50	991 754,32	19 264 178,00	47
2001	9 447 359,23	15 115 169,26	1 720 267,50	26 282 796,00	42
2002	10 553 240,96	24 553 282,92	4 326 569,12	39 433 093,00	37
2003	12 626 096,22	21 010 195,68	3 761 566,70	37 398 458,60	43
2004	11 288 281,00	20 527 149,24	4 045 129,24	35 860 559,48	42

(181) Din tabel reiese că, pentru toată perioada avută în vedere, produsele exportate au beneficiat în medie de aproximativ 44 % din totalul acțiunilor finanțate de cotizațiile voluntare obligatorii. Trebuie precizat că autoritățile franceze au subliniat că, pentru aceeași perioadă, totalul veniturilor provenind din cotizațiile percepute pe produsele exportate a fost de 15 % ⁽⁵⁹⁾. În plus, autoritățile franceze au arătat că procentul de 15 % reprezenta o medie și au comunicat cifrele pentru fiecare an, de unde reiese că volumul cotizațiilor percepute pe produsele exportate nu depășea niciodată 18 %.

(ii) *Compatibilitatea cu articolul 110 din TFUE*

(182) Ținând cont de consecințele hotărârii Nygard ⁽⁶⁰⁾ a Curții de Justiție, precum și de faptul că măsurile finanțate din taxă constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 din TFUE și că taxa nu prezintă un caracter discriminatoriu care să contravină articolului 110 din TFUE în măsura în care a fost aplicată și produselor și animalelor

exportate, care au beneficiat proporțional de avantajele generate de aceasta, Comisia consideră că veniturile provenite din taxa pe produsele exportate destinată finanțării acțiunilor Interbev constituie o finanțare a ajutorului compatibilă în ceea ce privește normele din TFUE, în special articolul 107, și, în consecință, că ajutoarele de stat astfel finanțate sunt compatibile cu tratatul menționat.

2.6.2. Cotizațiile FNE

2.6.2.1. Animale importate

(183) Potrivit autorităților franceze, până în 2003 cotizațiile percepute în beneficiul FNE erau susceptibile de a fi aplicate și animalelor crescute în afara teritoriului național francez, dar introduse în Franța pentru a fi sacrificate.

(184) Ca urmare a îndoielilor prezentate de Comisie, autoritățile franceze au afirmat că au modificat textul acordului interprofesional în vederea excluderii oricărei cotizații pe animalele importate sau introduse în Franța. Potrivit autorităților franceze, aceste cotizații se aplică exclusiv animalelor crescute și sacrificate în Franța.

⁽⁵⁹⁾ A se vedea considerentul 94 și următoarele.

⁽⁶⁰⁾ Hotărârea din 23 aprilie 2002, Nygard, menționată în nota de subsol 56.

- (185) Modificările aduse acordului interprofesional nu au fost comunicate Comisiei. A fost transmisă numai instrucțiunea din 2 februarie 2005 (a se vedea considerentul 87), care precizează că cotizațiile în beneficiul FNE nu se aplică decât pentru carnea provenind din toate operațiunile de sacrificare pe teritoriul metropolitan a animalelor crescute în Franța.
- (186) În consecință, între 1 ianuarie 1996 și 30 septembrie 2004, cotizația pe carne se aplica și cărnii provenind de la animalele sacrificate în Franța, dar crescute în afara teritoriului național.
- (187) Autoritățile franceze nu au putut demonstra că acțiunile finanțate din aceste cotizații au adus beneficii crescătorilor de animale care își exercitau activitatea în afara teritoriului național. Într-adevăr, contribuabilii supuși la plata cotizației voluntare obligatorii care își exportau produsele nu beneficiau de nicio rambursare sau reducere, nici nu primeau întregul profit realizat în urma acțiunilor în cauză. În ceea ce privește acțiunile vizând cercetarea și dezvoltarea și asistența tehnică, aceste acțiuni, din principiu, nu pot aduce beneficii decât produselor naționale (carne de bovine crescute și sacrificate în Franța).
- (188) Faptul că importurile de animale vii aveau, la acel moment, un caracter marginal⁽⁶¹⁾ și că, numai în practică, importatorii de animale vii aveau posibilitatea, dacă doreau, să declare tonajele animalelor importate pentru a le deduce din baza cotizației și a solicita rambursarea, nu are consecințe directe în ceea ce privește aprecierea pe fond a Comisiei. În plus, orice discriminare, chiar minimă, intră sub incidența articolului 110 din TFUE.
- (189) Ținând cont de consecințele hotărârii Nygard⁽⁶²⁾ a Curții de Justiție, precum și de faptul că măsurile finanțate din taxă constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 din TFUE și că taxa prezintă un caracter discriminatoriu care contravine articolului 110 din TFUE în măsura în care a fost aplicată și produselor provenind din celelalte state membre care nu au beneficiat în totalitate de avantajele generate de aceasta, Comisia consideră că veniturile provenite din taxa pe animalele importate din celelalte state membre destinată finanțării acțiunilor FNE constituie o finanțare a ajutorului incompatibilă cu piața internă în ceea ce privește tratatul, în special articolul 107, și, în consecință, că ajutoarele de stat astfel finanțate sunt incompatibile cu tratatul menționat.

2.6.2.2. Animale exportate

- (190) Deoarece cotizațiile FNE se aplică animalelor crescute sau sacrificate în Franța, Comisia poate concluziona că

⁽⁶¹⁾ Conform cifrelor comunicate de autoritățile franceze (serviciile vamale), numărul „bovinelor mari grase” importate a fost de 24 933 de capete în 2001 și 22 250 de capete în 2002. Sacrificările naționale sunt de ordinul a 4 milioane de capete; în consecință, importurile de animale vii nu reprezintă decât 0,58 % din totalul animalelor sacrificate.

⁽⁶²⁾ Hotărârea din 23 aprilie 2002, Nygard, menționată în nota de subsol 56.

produsele expediate nu fac obiectul, ca atare, al unei cotizații în cadrul FNE și, prin urmare, sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentei decizii.

3. ILEGALITATEA AJUTOARELOR

- (191) Astfel cum s-a arătat deja în decizia de inițiere a procedurii, Comisia subliniază că Franța nu a informat-o, în conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE, cu privire la ordinele de extindere care fac obligatorii cotizațiile voluntare și cu privire la acțiunile pe care le finanțează, înainte punerea în aplicare a acestora (a se vedea considerentul 2 din prezenta decizie).
- (192) Articolul 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 definește cu precizie ajutorul ilegal ca un ajutor nou pus în aplicare prin încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE. Obligația de a notifica un ajutor de stat este instituită în articolul 2 din regulamentul menționat.
- (193) În ceea ce privește mai întâi natura cotizațiilor în cauză, Comisia notează că acestea necesită un act de autoritate publică pentru a-și produce pe deplin efectul. Din acest motiv, Comisia consideră că este vorba, în speță, despre taxe parafiscale, reprezentând resurse publice.
- (194) În măsura în care cotizațiile voluntare obligatorii reprezintă resurse publice (astfel cum s-a arătat în considerentul 106 și următoarele) care fac integral parte dintr-un sistem de ajutor (considerentul 171 și următoarele), iar acestea au fost utilizate pentru a finanța avantaje în favoarea întreprinderilor din sectorul cărnii, notificarea acestora către Comisie constituie o obligație care rezultă din articolul 108 alineatul (3) din tratat.
- (195) Astfel cum s-a arătat în considerentele 123 și 124, dat fiind faptul că măsurile puse în aplicare de Franța conțin elemente de ajutor de stat, acestea constituie ajutoare noi, nenotificate Comisiei și, din acest motiv, ilegale în sensul tratatului.
- (196) În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutoarelor de stat acordate ilegal⁽⁶³⁾, ajutoarele ilegale, în conformitate cu articolul 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, trebuie să fie evaluate prin prisma regulilor și orientărilor în vigoare la data când au fost acordate.

V. CONCLUZII

- (197) Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că finanțarea sistemului prin cotizații voluntare obligatorii nu presupune obiecții, în măsura în care acestea sunt aplicate produselor naționale și produselor și animalelor exportate (în speță, „cotizațiile pe carne” în perioada 1996-2004).

⁽⁶³⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

- (198) Având în vedere că sunt percepute cotizații și pentru animalele importate (în speță, cotizațiile pe animale în beneficiul FNE în perioada 1996-2004), din considerațiile de mai sus rezultă că sistemul de cotizații voluntare obligatorii este incompatibil cu piața internă din cauza încălcării articolului 110 din TFUE, întrucât Franța nu a putut să demonstreze că produsele importate au beneficiat la rândul lor de ajutoare în aceeași măsură ca și produsele naționale.
- (199) În plus, ajutoarele în cauză nu au fost notificate Comisiei în sensul articolului 108 alineatul (3) din TFUE și, din acest motiv, constituie ajutoare ilegale în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.
- (200) Comisia regretă că Republica Franceză a pus în aplicare ajutoarele menționate încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE.
- (201) În ceea ce privește ajutoarele puse în aplicare fără a se aștepta decizia finală a Comisiei, trebuie amintit că, dat fiind caracterul imperativ al modalităților procedurale care figurează în articolul 108 alineatul (3) din TFUE, modalități al căror efect direct a fost recunoscut de Curtea de Justiție în mai multe hotărâri ⁽⁶⁴⁾, ilegalitatea ajutorului respectiv nu poate fi remediată *a posteriori* ⁽⁶⁵⁾.
- (202) Curtea de Justiție a amintit că atunci când o măsură de ajutor din care modul de finanțare face parte integrantă a fost pusă în aplicare fără respectarea obligației de notificare, instanțele naționale sunt obligate, în principiu, să dispună rambursarea taxelor sau a cotizațiilor percepute special pentru finanțarea acestui ajutor. Curtea amintește, de asemenea, că instanțele naționale au datoria de a proteja drepturile justițiabililor față de o eventuală încălcare de către autoritățile naționale a interdicției de punere în aplicare a ajutoarelor, care este vizată la articolul 108 alineatul (3) ultima teză din TFUE și are un efect direct. O astfel de încălcare, invocată de justițiabilii care se pot prevala de aceasta și constatată de instanțele naționale, trebuie să le conducă pe acestea din urmă la a acționa în consecință, în conformitate cu dreptul lor național, în ceea ce privește atât validitatea actelor care cuprind punerea în aplicare a măsurilor de ajutor în cauză, cât și acoperirea ajutoarelor financiare acordate ⁽⁶⁶⁾.
- (203) În cazul în speță, Comisia a considerat potrivit să adopte o decizie condițională utilizând posibilitatea oferită de articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, conform căruia Comisia poate include în decizia sa condiții care să îi permită să recunoască compatibilitatea cu piața internă și obligații care să îi permită să controleze respectarea deciziei sale.
- (204) Pentru a compensa încălcarea articolului 110 din TFUE și, astfel, a elimina retroactiv discriminarea, Franța trebuie să procedeze la rambursarea părții din taxă aplicate produselor importate (cotizații pe animale în beneficiul FNE în perioada 1996-2004), proporțional cu avantajele ajutoarelor de care nu au beneficiat acestea. Compensarea încălcării ar face ca ajutoarele în cauză să fie compatibile cu articolul 107 din TFUE.
- (205) Comisia stabilește condițiile care trebuie îndeplinite pentru rambursarea menționată. Astfel, Franța trebuie să ramburseze persoanelor care au plătit taxa acea parte din taxă care s-a aplicat produselor importate menționate mai sus de la data inițierii aplicării taxei până la 30 septembrie 2004, cu respectarea strictă a condițiilor următoare:
- în cazul în care pot dovedi că cotizațiile voluntare obligatorii au fost aplicate produselor importate, persoanele care au plătit taxa pot să pretindă returnarea unei părți proporționale din produsul taxei, destinată a finanța serviciile de care beneficiază exclusiv produsele naționale, într-un termen stabilit conform legislației naționale și în niciun caz mai mic de șase luni, începând de la data notificării prezentei decizii;
 - Franța va stabili gradul de eventuală discriminare care se aplică produselor importate. În acest scop, Franța trebuie să verifice, pe durata unei perioade de referință, echivalența financiară dintre sumele încasate global din taxa analizată aplicată produselor naționale și avantajele de care aceste produse beneficiază exclusiv;
 - rambursarea trebuie să fie efectuată în termen de cel mult șase luni începând de la data prezentării cererii;
 - sumele rambursate trebuie să fie actualizate ținând cont de dobânzi, calculate de la data încasării sumelor până la data rambursării efective. Dobânzile se calculează pe baza ratei de referință a Comisiei, prevăzută în metoda de stabilire a ratelor de referință și de actualizare;
 - autoritățile franceze acceptă orice dovezi rezonabile prezentate de către persoanele care au plătit taxa, pentru a demonstra sumele pe care le-au plătit acestea reprezentând taxa care s-a aplicat produselor provenind din alte state membre;
 - drepturile de rambursare nu pot fi supuse altor condiții, în special celei ca taxa să nu fi fost repercutată;
 - în cazul în care un contribuabil nu a plătit încă taxa, autoritățile franceze renunță formal la plata părții proporționale a acesteia care se aplică produselor importate din alte state membre pentru care s-a demonstrat că este destinată a finanța partea de ajutor care aduce beneficii exclusiv produselor naționale. De asemenea, acestea renunță la eventualele dobânzi de întârziere aferente;

⁽⁶⁴⁾ Hotărârile Curții din 19 iunie 1973 în cauza 77/72, Capolongo, Rec., 1973, p. 611; din 11 decembrie 1973 în cauza 120/73, Lorenz, Rec., 1973, p. 1471; din 22 martie 1977 în cauza 78/76, Steinicke și Weinlig, Rec., 1977, p. 595.

⁽⁶⁵⁾ Hotărârea Curții din 21 noiembrie 1991 în cauza C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires și alții/Franța, Rec., 1991, p. I-5505; și din 21 octombrie 2003, Van Calster, cauzele conexate C-261/01 și C-262/01, Rec., 2003, p. I-12249.

⁽⁶⁶⁾ Hotărârea Curții din 21 octombrie 2003, cauzele conexate C-261/01 și C-262/01, Van Calster *e.a.*, Rec., 2003, p. I-12249.

- (h) la solicitarea Comisiei, Franța se angajează să prezinte un raport complet care să facă dovada bunei executări a măsurii de rambursare;
- (i) în cazul în care într-un alt stat membru a fost aplicată o taxă similară aceluiași produse care au fost supuse taxei în Franța, autoritățile franceze se angajează să ramburseze persoanelor care au plătit taxa acea parte din taxă care s-a aplicat produselor provenite din statul membru respectiv;
- (j) Franța se angajează să facă cunoscută prezenta decizie tuturor potențialilor plătitori ai taxei,
- (d) sumele rambursate trebuie să fie actualizate ținând cont de dobânzi, calculate de la data încasării sumelor până la data rambursării efective. Dobânzile se calculează pe baza ratei de referință a Comisiei, prevăzută în metoda de stabilire a ratelor de referință și de actualizare;
- (e) autoritățile franceze acceptă orice dovezi rezonabile prezentate de către persoanele care au plătit taxa, pentru a demonstra sumele pe care le-au plătit acestea reprezentând taxa care s-a aplicat produselor provenind din alte state membre;
- (f) drepturile de rambursare nu pot fi supuse altor condiții, în special celei ca taxa să nu fi fost repercutată;

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Ajutoarele de stat pentru promovare, publicitate, asistență tehnică, cercetare și dezvoltare, puse în aplicare ilegal de către Franța cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE, finanțate dintr-o taxă parafiscală (cotizație voluntară obligatorie pe carne și animale vii expediate către alte state membre în perioada 1996-2004 și pe animalele vii importate în perioada 1996-2004) sunt ajutoare de stat compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE în ceea ce privește perioada cuprinsă între data punerii în aplicare a taxei și 30 septembrie 2004, cu condiția ca Franța să respecte condițiile enunțate în alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Franța trebuie să ramburseze persoanelor care au plătit taxa acea parte din taxă care s-a aplicat produselor importate de la data inițierii aplicării taxei până la 30 septembrie 2004, cu respectarea strictă a condițiilor următoare:

(a) în cazul în care pot dovedi că cotizațiile voluntare obligatorii au fost aplicate produselor importate, persoanele care au plătit taxa pot să pretindă returnarea unei părți proporționale din produsul taxei, destinată a finanța serviciile de care beneficiază exclusiv produsele naționale, într-un termen stabilit conform legislației naționale și în niciun caz mai mic de șase luni, începând de la data notificării prezentei decizii;

(b) Franța va stabili gradul de eventuală discriminare care se aplică produselor importate. În acest scop, Franța trebuie să verifice, pe durata unei perioade de referință, echivalența financiară dintre sumele încasate global din taxa analizată aplicată produselor naționale și avantajele de care aceste produse beneficiază exclusiv;

(c) rambursarea trebuie să fie efectuată în termen de cel mult șase luni începând de la data prezentării cererii;

(g) în cazul în care un contribuabil nu a plătit încă taxa, autoritățile franceze renunță formal la plata părții proporționale a acesteia care se aplică produselor importate din alte state membre pentru care s-a demonstrat că este destinată a finanța partea de ajutor care aduce beneficii exclusiv produselor naționale. De asemenea, acestea renunță la eventualele dobânzi de întârziere aferente;

(h) la solicitarea Comisiei, Franța se angajează să prezinte un raport complet care să facă dovada bunei executări a măsurii de rambursare;

(i) în cazul în care într-un alt stat membru a fost aplicată o taxă similară aceluiași produse care au fost supuse taxei în Franța, autoritățile franceze se angajează să ramburseze persoanelor care au plătit taxa acea parte din taxă care s-a aplicat produselor provenite din statul membru respectiv;

(j) Franța se angajează să facă cunoscută prezenta decizie tuturor potențialilor plătitori ai taxei.

Articolul 2

Franța informează Comisia, în termen de două luni începând de la data notificării prezentei decizii, cu privire la măsurile luate pentru îndeplinirea acesteia.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2011.

Pentru Comisie

Dacian CIOLOȘ

Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 15 februarie 2012****privind contribuția financiară din partea Uniunii la măsurile de urgență pentru combaterea gripei aviare în Germania, Italia și Țările de Jos în 2011***[notificată cu numărul C(2012) 776]***(Numai textele în limbile germană, italiană și olandeză sunt autentice)****(2012/132/UE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2009/470/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar ⁽¹⁾, în special articolul 4,

întrucât:

- (1) Gripa aviară este o boală infecțioasă virală a păsărilor de curte și a altor păsări aflate în captivitate care are un impact grav asupra rentabilității fermelor avicole, ceea ce perturbă comerțul în cadrul Uniunii, precum și exportul către țări terțe.
- (2) În cazul apariției unui focar de gripă aviară, există riscul ca agentul infecțios să se răspândească la alte ferme avicole din statul membru respectiv, precum și în alte state membre și în țări terțe prin intermediul comerțului cu păsări de curte vii sau cu produse provenite de la acestea.
- (3) Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽²⁾ de introducere a unor măsuri comunitare de combatere a gripei aviare stabilește măsurile care trebuie puse în aplicare imediat de statele membre, în regim de urgență, în cazul apariției unui focar, în scopul de a preveni răspândirea virusului.
- (4) Decizia 2009/470/CE stabilește procedurile care reglementează contribuția financiară a Uniunii la măsurile veterinare specifice, inclusiv la măsuri de urgență. În temeiul articolului 4 alineatul (2) din decizia respectivă, statele membre obțin o contribuție financiară pentru cheltuielile aferente anumitor măsuri de eradicare a gripei aviare.
- (5) Articolul 4 alineatul (3) prima și a doua liniuță din Decizia 2009/470/CE stabilește norme privind procentajul cheltuielilor suportate de statul membru care poate fi acoperit de contribuția financiară din partea Uniunii.
- (6) Plata unei contribuții financiare din partea Uniunii pentru măsurile de urgență de eradicare a gripei aviare face obiectul normelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr.

349/2005 al Comisiei din 28 februarie 2005 de stabilire a normelor privind finanțarea comunitară a intervențiilor de urgență și a combaterii anumitor boli ale animalelor menționate în Decizia 90/424/CEE a Consiliului ⁽³⁾.

- (7) În 2011, au apărut focare de gripă aviară în Germania, Italia și Țările de Jos. Germania, Italia și Țările de Jos au luat măsuri pentru combaterea acestor focare, în conformitate cu Directiva 2005/94/CE.
- (8) Prin prezentarea de rapoarte către Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală și prin transmiterea continuă de informații cu privire la evoluția bolii, autoritățile din Germania, Italia și Țările de Jos au fost în măsură să demonstreze că au pus în aplicare în mod eficient măsurile de combatere a bolii prevăzute de Directiva 2005/94/CE.
- (9) Prin urmare, autoritățile din Germania, Italia și Țările de Jos și-au îndeplinit obligațiile tehnice și administrative cu privire la măsurile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Decizia 2009/470/CE și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 349/2005.
- (10) În acest stadiu nu poate fi stabilită valoarea exactă a contribuției financiare din partea Uniunii, întrucât informațiile furnizate cu privire la cheltuielile legate de compensare și la cheltuielile operaționale sunt estimative.
- (11) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1***Contribuția financiară din partea Uniunii acordată Germaniei, Italiei și Țărilor de Jos**

- (1) Germania, Italia și Țările de Jos vor beneficia de o contribuție financiară din partea Uniunii pentru cheltuielile suportate de aceste state membre pentru luarea de măsuri în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) din Decizia 2009/470/CE, în vederea combaterii gripei aviare în Germania, Italia și Țările de Jos în 2011.

⁽¹⁾ JO L 155, 18.6.2009, p. 30.⁽²⁾ JO L 10, 14.1.2006, p. 16.⁽³⁾ JO L 55, 1.3.2005, p. 12.

(2) Valoarea contribuției financiare menționate la alineatul (1) se stabilește printr-o decizie ulterioară care va fi adoptată conform procedurii stabilite la articolul 40 alineatul (2) din Decizia 2009/470/CE.

Articolul 2

Destinatari

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania, Republicii Italiene și Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 15 februarie 2012.

Pentru Comisie
John DALLI
Membru al Comisiei

DECIZIA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 27 februarie 2012

de abrogare a Deciziei BCE/2010/3 privind măsurile cu caracter temporar referitoare la eligibilitatea titlurilor de creanță tranzacționabile emise sau garantate de guvernul elen

(BCE/2012/2)

(2012/133/UE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”), în special articolul 12.1 și articolul 34.1 a doua liniuță, coroborate cu articolul 3.1 prima liniuță și cu articolul 18.2,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 18.1 din Statutul SEBC, Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro pot desfășura operațiuni de creditare cu instituțiile de credit și cu alți participanți pe piață, pe baza unor garanții corespunzătoare. Criteriile în temeiul cărora este stabilit caracterul eligibil al garanțiilor pentru operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului sunt prevăzute în anexa I la Orientarea BCE/2011/14 din 20 septembrie 2011 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Documentația generală”).
- (2) În temeiul punctului 1.6 din Documentația generală, Consiliul guvernatorilor BCE poate schimba, în orice moment, instrumentele, condițiile, criteriile și procedurile de executare a operațiunilor de politică monetară ale Eurosistemului. În temeiul punctului 6.3.1 din Documentația generală, Eurosistemul își rezervă dreptul de a stabili dacă o emisiune, un emitent, un debitor sau un garant îndeplinește cerințele privind standardele înalte de creditare, pe baza oricăror informații pe care le poate considera relevante.
- (3) Decizia BCE/2010/3 din 6 mai 2010 privind măsurile cu caracter temporar referitoare la eligibilitatea titlurilor de

creanță tranzacționabile emise sau garantate de guvernul elen ⁽²⁾ a suspendat temporar, ca măsură excepțională, cerințele minime ale Eurosistemului în ceea ce privește pragurile de calitate a creditului aplicabile titlurilor de creanță tranzacționabile emise de guvernul elen sau emise de entități cu sediul în Grecia și garantate pe deplin de guvernul elen.

- (4) Republica Elenă a decis să lanseze o ofertă de preschimbare a datoriei în contextul implicării sectorului privat, ofertă adresată deținătorilor de titluri de creanță tranzacționabile emise de guvernul elen.
- (5) Calitatea de garanții adecvate pentru operațiunile Eurosistemului a titlurilor de creanță tranzacționabile emise de guvernul elen, sau emise de entități cu sediul în Grecia și garantate pe deplin de guvernul elen, a fost afectată negativ și de această decizie a Republicii Elene.
- (6) Decizia BCE/2010/3 ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1***Abrogarea Deciziei BCE/2010/3**

Decizia BCE/2010/3 se abrogă.

*Articolul 2***Intrare în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare la 28 februarie 2012.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 27 februarie 2012.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ JO L 331, 14.12.2011, p. 1.⁽²⁾ JO L 117, 11.5.2010, p. 102.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

